

Új rendszerű sátor-karbantartás

Közismert tény, hogy a sátrak csak szakszerű kezelés mellett tarthatók jó állapotban. A csapatoknak érdekük tehát, hogy kontárok helyett szakértőknek adják át féltett kincsüket, a sátrakat. Gyárunk elvállalja a sátrak javítását és jókarbantartását a következő **átlagárak** mellett:

1 darab 11 R., vagy B. típusú sátor javítása	10 pengő
1 » 15/R., » H. » » » »	12 »
1 » 22 R., » kúp » » » »	10 »
1 » 19. » kis sátorlap » »	1 »
1 » 20. » nagy » » » »	2 »

A fenti árakban a sátrakon levő összes hibák kijavítása bennfoglaltatik, úgymint: szakadások bevarrása, hiányzó karikák pótlása, bőrözés megjavítása, hurkok újravarrása, lyukak kijavítása stb. Amennyiben ponyvaanyag és kötél pótlása válik szükségessé, úgy a felhasznált szövetet nagysága szerint külön felszámítjuk négyzetméterenkint 5 pengő árban, a kötelet félméterenkint 30 filléres árban.

Kérjük a sátrakat elcserélés kikerülése végett a csapat nevével és számával megjelölni.

A sátrakat kérjük minél előbb beküldeni, mert fenti ajánlatunk csak *folyó évi december hó 31-ig beérkezett* sátrakra érvényes!

Sátorrudak, cövekek, vasalkatrészek, kötelek javítása és pótlása megegyezés szerint!

Magyar Kender- Len- és Jutaiipar
R. T.

BUDAPEST, V., FALK MIKSA-UTCA 26—28.

Telefon: T. 278—36; J. 430—55.

Gyárak: *Pesterzsébet, Újszeged, Dunaföldvár.*

Javítandó sátrak a Cserkészszövetséghez is leadhatók!

Csapat-, raj- és örsi

Árajánlattal díjmentesen szolgál:

ZÁSZLÓK a legegyszerűbbtől a legdíszebb kivitelig.

OBERBAUER A. UTÓDA EGYHÁZI SZEREK ÉS ZÁSZLÓK GYÁRA

ALAPÍTÁSI ÉV 1863.

BUDAPEST, IV., VÁCI-UTCA 41. TEL.: AUT. 833—44.

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

DALOLJUNK, FIÚK!

Az elmúlt nyáron is sok tábort láttam. Sok cserkészcsoport boldogságában, jó munkájában gyönyörködtem. Sok táborúzhöz odaültem, sok szép nótát énekeltem veletek.

Épen ezekről a nótázásokról szeretnék egy keveset beszélgetni veletek, dalosajkú cserkészek. Mert van ám mondanivalóm. Olyan is, ami dicséret, olyan is, ami kritika, olyan is, ami kérés. Menjünk hát sorba.

Jöjjön először az elismerés! Nagy örömmel állapítottam meg az idén is, hogy a magyar cserkészek szeretnek énekelni. Bármelyik táborban tettem fel a kérdést: »tudtok-e nótát, fiúk?« — mindenütt kiderültek az arcok s a következő percben már szállt is a nóta vidáman, csengőn, szépen. Nem kellett ehhez sem vezényszó, sem parancsnoki intés — megkezdte a legjobb torkú gyerek s aztán csak úgy jött egymásután a sok vers, hogy alig tudták abba hagyni. Találtam olyan csapatot is, ahol meglepően sok dalt tudtak több hangon énekelni. Hogy dagadt a keblem örömeiben! De jól esett ám az is, amikor azt tapasztaltam, hogy szép, igazi magyar nótákat tudtok, olyanokat, amelyek ott fakadtak annak a népnek ajkán, amelynek ti is fiai vagytok.

Derék dolog ez, fiúk! Szép is. Lélekűdítő is. Mert a nóta nemcsak vidít, nemcsak jókedvre hangol, hanem nevel is. Magyarra tesz, magyarabbá. A dalban a magyar nép szíve lüktet, a magyar érzés, a magyar felfogás keres költői megnyilatkozást. A magyar nóta szeretetével megtartjuk, a magyar nóta éneklésével magukba szívjuk a magyar lelket, amely néha talán szilaj, pajkos, olykor hetykén rátart is, de mindig becsületes, mindig erkölcsös, mindig jó, mindig tiszta.

De ezt az üdítő, nevelő, nemesítő hatást csak a magyar nóta gyakorolja. Ezért szomorodtam el sokszor — most jön a kritika! — amikor azt hallottam, hogy az én cserkésztestvéreim mindenféle ostoba, divatos kuplét, vagy táncdarabot is szívesen énekelgetnek.

Tudom én azt jól, gyerekek, hogy nem lehet mindig a »Krasznahorkát«, meg »Óh Tihanyrak...«-ot énekelni. Tudom én, hogy a ti pajkos, kacagó lelkeitek vágyik a jókedvű, kacagást hozó nóta után is. Nem is haragszom én azért, ha pattog a csárdás az ajkatokon, ha harsogjátok a »Tizenhárom ezüstpitykét«, azt is élvezem, ha ötletes, pajkos, diáknótákban tomboljátok ki magatokat, sőt azt is megbocsájtom, ha — mikor úgy »rátok jön« — a »Brázai sósbor-szesz« vagy »a Dunában úszik egy sámlí«-ban keseregitek el lelketek sok bánatát; csak azt nem állom, amikor a magyar lélektől, a cserkész lélektől merőben idegen dallamú és szövegű, sokszor a léhánál is rosszabb tartalmú »dalt« hallok cserkészsajkon.

Mert lássátok, fiúk, ez nemcsak izléstelen, nemcsak méltatlan hozzátok, hanem romboló hatású is. Előbb talán csak az érdekes, újszerű ritmus kap meg, aztán a szöveg bambasága, de egyszerűen kezditek

használni a mindennapi életben is a »sláger« egy-egy ostoba kifejezését. Romlik a stílusotok, az ízlésetek s könnyen romolhat még az életetek is. Mert az egészen bizonyos, hogy minden nóta hat reánk. Csak természetes, hogy a komisz nóta hatása nem lehet nemesítő.

Tapasztaltam én még valamit, ami ugyan korántsem veszedelmes, amit azonban mégis szóvá akarok tenni. Amikor a tihanyi táborban összegyűjtöttem a jó énekeseket a különböző csapatokból, megállapítottam, hogy a legtöbb szép magyar nótát tudta egy-egy csoport. *Együtt* azonban csak a cserkésznótákat s néhány nagyon ismeretes kuruc- és irredentanótát tudtunk énekelni. Hiába intonáltam a legszebb, legértékesebb régi magyar dalokat, csak imitt-amott énekelt egy-egy kis csoport. Kár. A nótázásunkban alig tudjuk kidomborítani azt, hogy mi a magyar nép gyermekei vagyunk.

Nyári tapasztalataim alapján — amelyek csak megerősítettek régi észleléseimben — hadd kérjek hát most néhány dolgot tőletek.

1. Daloljatok sokat, — minden összejövetel alkalmával legalább egy keveset.

2. Legyen a közös műsoron mindenféle nóta: szomorú is, víg is, régi magyar kurucnóta, meg cserkésznóta, komoly, mély tartalmú, meg bohó, tréfás, tán' tartalmatlan is — csak izléstelen, idegenlelkű és trágár szövegű ne legyen egy se.

3. Keressétek, szeressétek és tanuljátok a szép, igazi magyar népdalokat.

4. Tanuljátok meg a ti vidéketeknek jellegzetes nótáit, lehetőleg tájszólással, jellegzetes énekmodorral (palóc, sárréti, hajdúsági, nyírségi, dunántúli, jász, kun, svábos, tótos, stb. dialektusban).

5. Tanuljátok több hangon is énekelni.

6. Tanuljátok fegyelmезetten, együtt énekelni.

7. Tanuljátok meg elsősorban a Cserkészdalokönyv nótáit, hogy legalább azokat tudjuk együtt énekelni, bárholnan verődünk egy-egy nagy táborba.

8. Ne engedjétek, hogy a cserkészek közé betolakodjék olyan dal, amely sérti a jóízlést s a magyar szellemet.

9. Ha van jó csapatnótátok, pontos kottájával és szövegével küldjétek el a Magyar Cserkésznek, hadd tegyék közkinccsé az igazi értékeket.

10. Tartsatok évenként legalább egy csapatösszejövetelt, amelynek témája legyen a magyar dal. (Műsora: Hogyan énekeljünk? Mit énekeljünk? A magyar dal története. A cigánynóta. Népdalok. A kurucdalok. Katonadalok. Irredentadalok. Diáknóták...)

A magyar nép dalos nép volt mindig. Nektek is azzá kell lennetek, akik e népnek új lovagjai vagytok.

Fontos hát, hogy megértsetek, hogy velem érezteket, velem akarjátok, amikor most egy új munkaév kezdetén biztatóan, derülten kiáltom felétek: *daloljunk, fiúk!*

Kálmánbácsi.

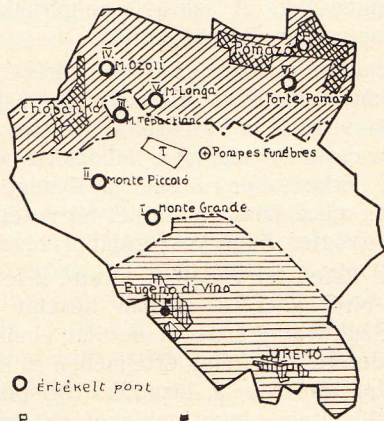
A „BUDAPESTI I. KERÜLET“ ŐSZI NAGY CSERKÉSZJÁTÉKA.

Szept. 29., 30-án szürke őszi napok ködéből ragyogóan emelkedett ki a „Budapesti“ kerület nagy cserkészjátéka. A tavatúnt nyár melegét kétezer cserkészharci tüze, lelkesedése pótolta. Mint egy nagy utolsó lobbanás a nyári forró élmények után, minden szikra kipattant e napon, hogy azután a sok hős visszatérjen a pad, a munkaasztal mellé, új tavaszt, nyarat álmolni, csodaváró nagy magyar tavaszt.

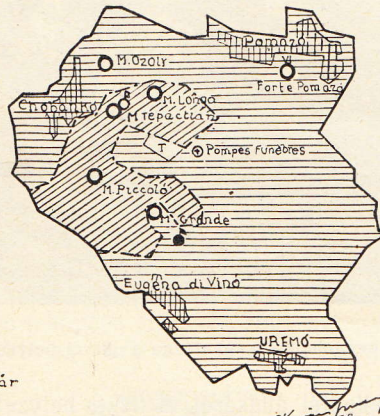
Játék elején

HELYZET

Játék végén.

VÁZLAT.

○ Értékelt pont

♂ Lázadó parság

● kormánycs. pars.

▨ Forradalmár

▤ Kormánypárti

A hadijáték térképe.

elszállásolásra szétosztják őket. A helyiségek bevezető útjait őrségek állják el. Az utcákat járőrök róják. A forradalmárok plakátokat ragasztanak, röpcédulákat terjesztenek, míg a kormánycsapatok statáriumot rendelnek el. Mindkét felderítő járőrököt küld ki, melyek a Monte Grande lábánál észrevéve egymást, visszahúzódnak. Éjjel 11 órakor elcsendesül minden.

A szalmán alvó

Hogy is történt a nagy harc? — Szeptember közepén a körlevelek szürke szövegéből az alábbi felszólítás vonta magára a vezetők figyelmét.

ifjú harcosok mindegyike nagy hőstettekről, győzelemlről álmodik. — Álmuk felett csak a felek parancsnokai, a

„Costa Negra köztársaság északi részén kelt a lázadás. A lázadók új kormányt alakítottak. Don José di Alvarez elnökletével. A köztársaság elnöke Emilio Erico tábornokot küldi a lázadók leverésére, kik Andreas di Sranco vezetésével kénytelenek ellenállásra és a kormány megbuktatására.

döntőbíró, gr. Teleki Pál tb. főcserkész és a kerület elnöke virraszt. Vasárnap, 30-án reggeli kürtszó jelzi a nagy nap kezdetét. Az ébresztőtől feliasztott csapatok istentiszteletre sorakoznak.

Melyik fél imája lesz kedvesebb Isten előtt? (Pomázon nagy ünnepség készül. Albrecht főherceget, a cserkész-nagytanács elnökét, dr. Zsitvay Tibor házelnököt, a kerület fővédnökét, dr. Karaffiáth Jenő háznagyot és számos előkelőséget várnak, kik a játék megtekintésére jöttek ki Pomázra. Szentpétery Lajos főszolgabíró, a játék lelkes támogatója fogadja őket.)

A pesti csapatok megértik a kiáltványt.

Őrszem a fatetőn.

A jeladók munkában.

Háború! Rövidesen zászló alá sorakoznak. Ki Észak, ki a Dél csapataihoz.

Szombaton, 29-én szakadatlan felvonulások sora kezdődik a kormánycsapatok Eugeno di Vino és Uremo fészkeibe, épúgy, mint Pomázó északi fekvésű forradalmi fészkebe. A felvonuló csapatokat az állomásokat megszálló nemzetközi delegáltak, a döntőbírók fogadják, kik játékszámml látják el igazolványaik felmutatása ellenében a harcosokat. A felszerelt játékosok a parancsnokságokra vonulnak, honnan

Az árok védelme alatt nyomulnak előre a csapatok.

A csapatok megszállják a demarkációs vonalakat. (Helyzet a játék elején.) Fél kilenckor a lázadók átlépve a demarkációs vonalat, birtokukba veszik a Monte Tepactlant, megszállják a Rancho di Radvászy (T) környékét, előnyomulnak a Monte Grande és Monte Piccoló derekáig.

A kormánycsapatok erőtett menet után megszállják a Monte Grande és Monte Piccoló csúcsát. Fél tizenegy óráig felderítő járőrök útján kutatja mindkét fél az ellenpárt helyzetét. Egymásután futnak be a jelentések a

Dr. Szukováthy Imre, az I. ker. elnöke magyarázza a „harc helyzetet“.

parancsnoksághoz az ellenfél állásáról. A tiszta helyzetkép után óriási erővel indul meg a gigászi küzdelem. A kormánycsapatok elfoglalják Forte Pomazot. Csobánkáig nyomulnak előre, hol véres utcai harcok folynak. Leszorítják a lázadókat a Monte Grande és a Monte Piccoló lábáig. A lázadók ezalatt nagy erőket vonnak össze a Piccoló előtt. Egy, a Monte Langa lábáig merészkedett kormánycsapatot megsemmisítenek. A halottak szakadatlan sora vonul a Pompes Funébres gyűjtőhelyre, honnan csapatokba szervezve mennek be Pomázora. Egy óraker a küzdelem heve tetőfokra hág. A lázadók elfoglalják a Monte Piccolót és Monte Grandét szorongatják, ügyesen megszakítva az összeköttetést a M. Tepoctlan irányába előnyomuló kormánycsapatok és vezetősége közt. Csapatot küldenek visszaszerezni az elveszett Forte Pomazot. A kormánycsapatok se tétlenek. Forte Pomazonál törbe csalják és megsemmisítik a lázadókat. A 38. Honvédek elfoglalják a Monte Oszolyt és hátulról kerítik be a lázadók parancsnokságát. A 12. VIII. R. cserkészek rohammal betörnek a 296 magaslatra és mielőtt a 13. Ezeresterek és a 3. Regnum ellentámadása alatt elvéreznék, elterelik a fi-

Zsitvay Tibor, a Ház elnöke, az I. ker. védnöke és a „vezérkar“ nézi a küzdelmet. (Krisz Ferenc 4. sz. B. I. K. felv.)

gyelmet a 191. Toldi csapatról, mely betör a lázadók parancsnokságára. Ádáz harc keletkezik. Az Ezeresterek megvédik parancsnokságukat, de nagy a halál aratása.

A küzdelem végét jelző kürtészó vet véget a továbbá vérengzésnek. A szörnyű polgárháború 1000 hős Costa negrai polgár életébe került.

Ezután Pomázon át Szentendrere vonultak a csapatok, honnan a M. F. T. R. áldozatkészségéből beállított két gőzös vitte le a harcosokat Pestre. Induláskor még egy búcsú-csata a maradék labdákkal észak és dél hajója közt. Érkezéskor a szülők tömege közt felvonulás az ország zászlajához, hol a két fél vezére együttesen helyezte le a győztes babérkoszorúját a zászló talapzatához.

Az ítélet. 31 vonal-, 7 terep-, 2 félparancsnoki, 14 rendező-bírói jelentés alapján készült el az ítélet, melyet dr. Szukováthy Imre, a kerület elnöke az ország-zászlónál kihirdetett. Az ítélet értelmében a kormánycsapatok 110 ponttal győztek a lázadók 106 pontja ellenében. Meg kell állapítani, hogy mindkét fél egyforma hősiességgel küzdött. E harcban csak győztesek voltak, kik mesés küzdelmükkel megerősítették hitünket, hogy egyszer ugyanoly akarással viszik nemzeti harcunkat diadalra, mint ahogy most egy képzelt feltevésért küzdöttek.

Kovács Gyula*
döntőbíró.

*A döntőbíró e leírása után a M. Cs. szerkesztőjének már kevés dolga akad. Röviden egyet-mást mégis le kell szegezni: A játék nagyszerű volt. A rendezés munkáját kiválóan intézték Kovács Gyula és Czoch József cserkészítisztek. A parancsnokok (Éri Emil és Schrank Endre) a fiúkhöz lebecsátkozó lelkesedéssel vezették a harcot. A cserkészszövetség vezetősége nagy számmal jelent meg a szintéren, hogy az előkelő vendégekkel együtt gyönyörködjék a fiúk pompás játékában, lelkes küzdelmében. Ez a nap is egyik kedves emlékü napja a magyar cserkészmozgalomnak.

CSENDES ŐSZI ÉNEK.

*Didergős úton olykor meg-megállok,
Ködlombú fák közt lépni sem merek,
Amerre járok belepik az utam
Esőben ázott, romlott levelek.*

*Köröttem csendes, néma már a tájék,
Csak lábam alján reccsen egy-egy ág,
S felnyögnek olykor dermedt fájdalommal
A szélnyögette, kerges, tarka fák.*

*Szétkuszált ágak hálós sátorában
Csak itt-ott leng még pár fonnyadt levél,
Tar gallyaikat meglebbenti néha
A fűtörésző, fázós őszi szél.*

Téchy Olivér.

BOXMECCS AZ ÓCEÁN KÖZEPÉN!

Nyug. hossz. 42°, északi szél. 45°.

Akkoriban már negyednapja jártuk az Atlanti-Óceán országútját esőben, amikor szinte váratlanul tündöklő vasárnap reggelre ébredtünk. A „tengeri“ nehézségeken már túl volt a gyengébbje is. A második nap szokott a kritikus nap lenni, amikor az óceáni hullámok „játéka“ úgy megtréfálja az embert, hogy gyakran asztalnál jut eszébe, hogy mégis jobb lenne újra kezét mosni. Ez a „kézmosás“ aztán két-három étkezésre távol tartja a közönség felét-harmadát. Aki még negyedik napon sincs rendben hullámozó gyomrával, az nem való a tengerre.

A felületes pillantás a következő képet adja: hajóóriás, 220 m hosszú, 52.00' lóerő, 8 emeletes nagy, nemzetközi hotel, káprázatos berendezés, amely a legelsőrendű francia iparművészek alkotása, ezáltal „csak“ 447 utas az első osztályon, a lehetséges 1200 helyett. A szentmisén van 50, a napos felső fedélzeten, a „Sundeck“-en van 150, a többi vagy kajütjében, vagy a két, egyenkint 160 méteres sétány mentén nyugszéken heverészik. Sok francia, még több angol, legtöbb amerikai, egyhatodrészes vegyes.

Vajon mivel tölti ez az előkelő közönség a vasárnap délutánt? Aki legkevesebbet ad, az is 1500 pengőt fizetett az óceánon való átkelésért. Gondoltam, megfigyelem és hazatérve elmesélem a M. Cs. olvasóinak, hogy mulattak.

— Szenzációs boxmeccs lesz a főhallban d. u. fél 4 órakor Mr. X. vezetésével, el ne mulassza megtekinteni! — ordít rám egy nagy színes plakát.

Nem, azt nem fogom elmulasztani, határozom el magam, ez jó lesz.

— A legkiválóbb néger, francia, angol és amerikai sampionok lépnek fel. Pehelysúly, könnyűsúly, kisközépsúly stb.

Pontosan ott vagyunk magyar társammal, a nagyszerű cserkészisztizttal, aki életében most először lát boxmeccset. Már előzőleg nagy az izgalom. Minden hely zsúfolásig tömve, különösen a nők izgulnak. A Main Hall, a nagy csarnok remekbe díszített hely, a „ring“ körül legalább 200 ülőhely. Már kezdik is. A rendező kiált:

— Első pár Mr. X, tollpihesúlyú, minden négerek leendő bajnoka!

Kuncogás. Beugrik egy korommal bemázolt 12 éves fiú. Kesztyűje akkora, hogy akár a fejére húzza. Körülugrál és leül.

— Ellenfele Mr. Y, papirosfoszlánysúlyú francia ex-bajnok — üvöltésben!

Újra kuncogás. Sőt, egy amerikai igen elegáns néni sikitva nevet. A ringbe egy köpcös, jónövésű, vállas, 11 éves fiú ugrik. Taps. Elpirul. Ő még tud.

— A mérkőzés kétszer kettő percig tart.

Szünet. Csak később jöttem rá, hogy ez a szünet arra való, hogy az ember fogadásait lebonyolítsa. Igen erősen

fogadnak, valami nagy gyönyörűség lehet a pénzdobálásnak ez a módja. Egyszerre a mormogás elhal. Kész. Gongütés. Vezényszóval összeeresztik őket. A köpcös ugrik és szüntelen támad, a nyurga, kormozott néger főg-mával leken neki időnkint egy-egy álló horogütést.

— De hát hogy lehet ezen mulatni? Hisz ez merénylet az emberi méltóság ellen — méltatlankodik a társam. — Ezek a jóllakott mamlaszok ideterpeszkednek és harsogva mulatnak azon, hogy ezek a fejletlen gyermekek egymást püfölik?

Ebben a pillanatban megszólal a gong. A két perc le-telt. De ugyanabban a pillanatban a nyurga úgy csapja orron a köpcös fiúcskát, hogy az egy darabig utána hápog, mintha az orra a levegőben úszna. Helyeslő kiáltások azok részéről, akik a nyurga győzelmére fogadtak. A küzdők leülnek, legyezik őket.

— Hiszen ennek vérezik az orra — háborog a társam, — hiába no, van különbség a nyugati és a magyar kultúra közt. Mi nem tudnánk élvezni, ha gyerekek véresre vernék egymást.

— Ne feledjük — csitítom —, hogy fairül küzdenek, vezetés alatt és szabályok szerint kesztyűvel. Ne feledjük, hogy férfiembernek jó idejében felkészülnie kemény tusákon át az önvédelemre!

Gongütés. A beszéd megszakad. Élénk támadások. Egy perc múlva a köpcös fiúcska háta, válla, nyaka, arca csupa „vöröspecsenye“. Lilásodik a fehér bőre. A nyurgán sincs más, mint

rövid nadrág és gummicipő, de annyira kormos, hogy nem tudni, mit kapott. Most a kicsi nekiugrik és olyan eredményesen cserdíti fültövön, hogy a nyurga leül.

Égigérő ordítás azok részéről, akik a kicsi méregdudát fogadták. De már fel is ugrott a kormos és kezdi egyesítgetni a kicsi orrát. Mielőtt baj lenne, megszólal a gong. Nagy taps. Győzött a nyurga álnéger. Érdekes dolog, amikor az ő győzelmét kihirdetik, mérsékelt a taps, mert a többség az ő győzelmére fogadott! Amikor a köpcösnek dicséretet hirdetnek ki, óriási ováció fogadja. Mindazok tapsolják, akik *ellene fogadtak*, hiszen azon nyertek, hogy ő vesztett, kapjon legalább tapsot!

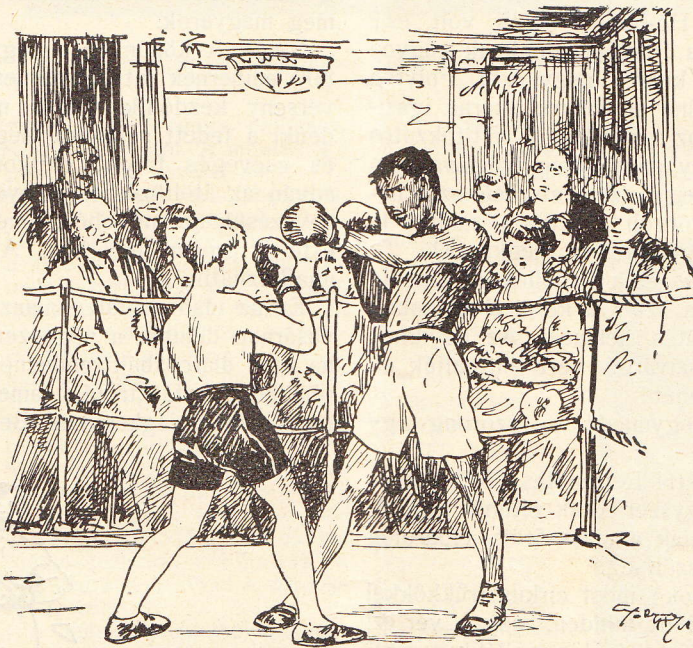
Amikor a kicsi sültvörös hátával kilejt, társam sajnálja és csendesesen megjegyzi: Szeretnék most olyan kesztyűt, egy kicsit megdöngetném a rendező úr hátát.

*

Második mérkőzés.

Ugyanazok a mozzanatok. Csupa leendő bajnok. Egyik mozioperatőr a hajón, a másik gépész-„gyakornok“. A közönség egánszen otthonosan érzi magát, látszik, hogy ez a szórakozás náluk mindenhol rendszer és szokás.

A két szereplő húszon alul van még. Háromszor kettő perc. Teljesen kiábrándulunk a boxolásból, mint sportból. Félpercenként összelelkeznek és barátságosan döngetik

A „néger“ lekent neki egy-egy horogütést.

egymás hátát, mintha szálkát nyeltek volna. Vezetnyszó választja széjjel őket mindannyiszor. Vége. Gyenge taps. Eltűnnek.

*

— Hölgyeim és uraim, moszjő Z. következik, a francia hadsereg oktatóiskolájának volt kisközépsúlyú bajnoka és miszter A, amerikai kisközépsúlyú kerületi bajnok. Mérkőzésük kétszer három percig tart. Mérkőzés után arra felé tessék elhagyni a hallt és szíves adományait *egyenlő* részben osztjuk el a hat mérkőző közt! — Vagy úgy? Gongütés. Rajta!

Csakugyan, ez komoly mérkőzés. Szó ethallik, lehellet elakad. Egy-egy sikerült akciónál a fegyelmezett kultúr-emberből olyan jókedvű csatakiáltások törnek ki, mintha tábortüzi szórakozáson mutatná be húszezer ember előtt.

— Hát csak érdekes ez az elsőosztályú nemzetközi közönség!

De nincs idő beszélgetni. Hó-hopp — mi volt ez? Már egész ideje látom, hogy a francia bajnoknak nagyon útjában van a saját keskeny, kiugró nagy orra. Folyton odakap, mintha meggömbült volna és helyre akarná igazítani. Most olyant sózott oda az amerikai, a titokzatos Miszter, hogy a cyranói orr egy darab ideig trillázva úszik a levegőben és alatta egy szépmetszésű száj nagyokat hápog. Aztán úgy dörgöli a francia, mintha le akarná dörszólni egészen. Szegényke, ez megkapta!

Semmi az! Egy szempillantás és a diadalmasan kiabáló amerikaiaknak torkukra forr a szó: a kerületi bajnokuk jobb képe végighasad! Gongütés, leülnek. Az egyiknek orrából, a másiknak arcáról szivárgó vért állígtatják el.

Nagy izgalom! Második menet!

— Ezek most agyonütik egymást! — szorong egy ismerősöm.

Szörnyű volt, ami következett! Rettenetes! Két perces barátságos püfölgetés után egyszer csak eltűnik az időmérő a ringből. Kisompolyognak a masszörök, elpárolog a bíró, az egész hivatalos készütség.

A magukra maradt „bajnokok“ most cirkusztrükkökkel folytatják. Kitűnt, hogy svindli itt minden, még a vér is! Úgyesen csapják be a közönséget és kis mellékkeresetet szereznek. Ártatlan persziflász az egész.

Nem merem ideírni, mi mindent csináltak, mert Izbugyarádványban egy emberöltővel ezelőtt már kiseprűzték „Keleteurópa és vidéke“ bajnokát ilyenek miatt. Elég az hozzá, hogy a végén a közönség soraiból belépett egy cinkostárs és elhívta az egyik köklert. Csak úgy mutat-

vány közben. Mialatt aztán beszélgettek, a másik groteszk mozdulatokkal megközelítette, háta mögé lopózott, rárontott, *hátról* leütötte és a sikerült „knock-out“-tól a földre terülő matadort *ő maga* tízig kiolvassa. Egy lady közben élénken sikoltozott, mintha valami baj lenne és ez éiénk derűtséget keltett. Ha ugyan nem volt trükk ez a siktás is!

A győztes erre a legyőzött hasára áll, mindkét lábbal; és kezét fog önmagával. Egészen új fordulat, nemde? A lady is elneveti már magát. Most a „boxolók“ felugranak, kifutnak.

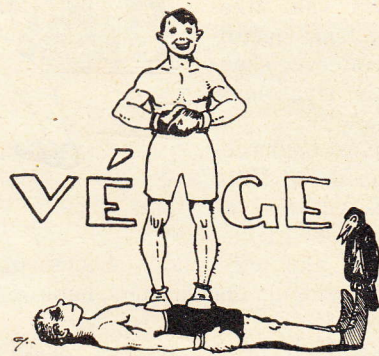
Óriási taps, mindenki meg van elégedve, nem bánják, hogy becsapták őket, mert ügyesen csinálták. Azt hallottam, hogy az az orrvérzés és arcvérzés úgy megy a művészeknél, mint másnál mondjuk a kézmosás. Egy úr angol fontot tesz a kosárba.

— Mi még nem vagyunk elég naivak, hogy ilyen gyermekdeden tudnánk szórakozni efféléken — állapítjuk meg magyarok.

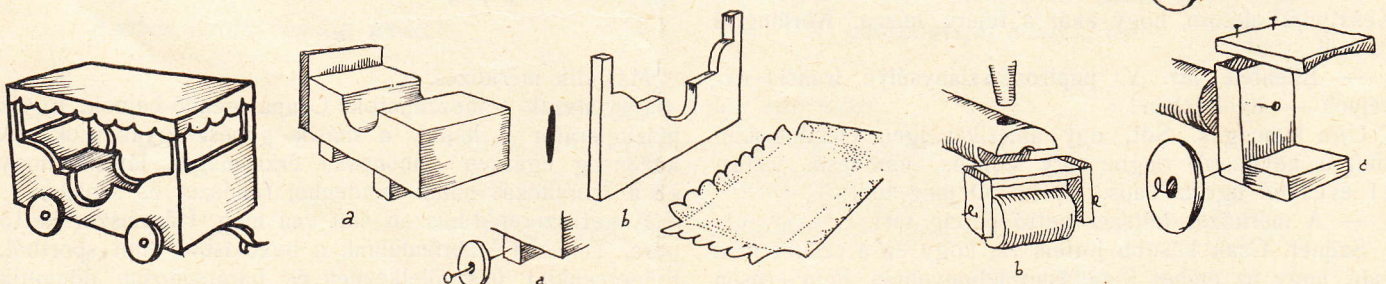
Vége. A közönség a nagy sárga szalónba megy, ahol 800 embernek jut kényelmes fotel és ahol négykor hangverseny kezdődik. Ötkor mozielőadás lesz, aztán mindenki a fedett sétányra megy, ahol teát hordanak körül és csevegés folyik. Hétkor szólal meg a gong, jelet adván az átlöltözésre. Félnyolckor van vacsora, az ő megnevezésük szerint ebéd, amelyen csak szmoking járja. Az este új programot hoz. Aki szereti a társaságot, nem unatkozhatik.

Ez az első osztályú nemzetközi közönség szórakozása vasárnap délután a négyezer méteres vízoszlop felett! De ha este álarcosbált rendeznek, még mindig kísért a Titanic rémületes katasztrófája, amely éppen bálozó közönséggel ment neki a jéghegynek. Bennünket megőrzött az Isten...

Temesi Győző.

Mit készítsünk a karácsonyi kiállításra. Sok csapatnál megvan az a jó szokás, hogy a cserkészek műhelymunkájának, az őrök ügyeskedéseinek eredményeit karácsony táján a csapat-otthonban kiállítják. Ezekben a sok szeretettel rendezett kiállításokban mindig nagy örömük van a jó szülőknek. Gyönyörködnek cserkészfiaik kezűgyességében, szorgalmában. Ezt a kedves munkát akarja a Magyar Cserkész megkönnyíteni azzal, hogy közöl néhány rajzot, amely — főként a kisebbeket tanítgatja arra, hogyan kell könnyen beszerezhető anyagból játékot készíteni. Mindenki jól figyelje meg a rajzokat s dolgozzon ezek után. Nem fűzünk semmi magyarázatot a képekhez, hogy minden cserkésznek akadjon még egy kis dolga a tervezgetéssel, méréssel is.

KINCSEK A TENGER FENEKÉN.

A világháború folyamán rengeteg vagyon és érték semmisült meg. Felgyújtott falvak, városok, tönkretett utak, letarolt erdők és az emberi erőfeszítés által teremtett virágzó kultúra jelezte az utat, merre a háború végighaladt. Az elpusztult vagyonnak nem csekély hányadát teszik a tengeri harcok közben elsüllyesztett kereskedelmi és hadihajók. Ujabbán valóságos iparág keletkezett abból, hogy az elsüllyedt hajókat felkutassák s ha nem fekszenek túlságosan mélyen, kiemelik, vagy ha ez nem lehetséges, legalább a benne rejlő értékeket: aranyat, ércet kiemelték.

Nem szabad azonban azt hinnünk, hogy a mentési munkálatoknál általános szabályokat lehet felállítani. Valójában minden hajószerecsényiség külön problémát jelent. A mentés módja függ a hajóroncs helyzetétől, állapotától, a hajó megterhelésétől, a hajótörés helyétől, függ attól, békés-e a tenger felszíne vagy hullámos, függ az időjárástól és még sok-sok mindentől. A mentés így hát sok hidegvért, előrelátást, pontosságot követel meg.

Ha a hajó zátonyra jut és nem sérül meg veszélyesebben, először gépei segítségével próbál onnan megszabadulni. Ha a hajó annyira nehéz, hogy ez nem sikerül, fel kell áldoznia rakományának egy részét. Jó példa erre a 20.120 tonnás francia dreadnoughtnak, a Mirabeau-nak az esete, mely egy hóvihar alkalmával Szebasztropol kikötője előtt zátonyra futott. 5920 tonna terhet kellett partra vitetni, hogy a vízalatti sziklapadról elszabaduljon. Tizennyolc kazánját, egész tüzészégi felszerelését és 1525 tonnát nyomó oldalpáncélzatát szállították el, míg végre a hajótest a zátonyról lecsúszott.

A megsérült csatahajókat sokszor még elsüllyedésük előtt sikerül kikötőbe vontatni és sérülésüket kijavítani. A világháborúban történt a következő érdekes eset. 1916 okt. 27. éj-jelen, a németek megtorpedózták a Zulu és Nubian nevű angol torpedórombolókat. Az egyiknek a orra, a másiknak a hátsó része sérült meg. Az angolok nem javították ki mindkettőt külön-külön, hanem

Bourdoin mérnök legújabb rendszerű búvárkészüléke.

egész egyszerűen az egyiknek az elejét hozzáépítették a másik hátsó részéhez és az egészet elnevezték Zubin-nak.

A nyílt tengeren elsüllyedt hajók megmentése természetesen már nagyon nehéz s csak igen ritkán sikerül. Hiszen a búvárok 25 méter mélységen túl huzamosabb ideig nem dolgozhatnak, másrészt pedig több ezer tonna súly kiemeléséről volna szó, ami a mai eszközökkel csaknem a lehetetlenséggel határos. A legtöbb esetben csak az elsüllyedt hajó értékeisebb

rakományát próbálják kimenteni. A feladat olyan szép és nehéz, de egyúttal annyira jövedelmező is, hogy az egész világ érdeklődését felkeltette, mikor pl. a vigo-i öbölben esüllyedt rengeteg értéket tartalmazó hajók kincseit a tenger homokjából, alig pár méteres mélységből, a napvilágra hozták.

Most a külföldi lapok nagyon sokat foglalkoznak az Egyiptom nevű angol hajó kincseinek megmentésével. Az Egyiptom hat évvel ezelőtt süllyedt el 120 m mélységben s magával vitt a tenger fenekére 150 millió aranyfrankot. Ennek a megmentési munkálatainál érték el búvárok először a 100 méteres mélységet. Elektromos olvasztók és dinamit segítségével próbálnak az elsüllyedt búvárok utat vájni a hajó belsejébe, az óriási aranykincs felé. Szerencsétlenségre a hajó olyan éghajlati övben süllyedt el, ahol állandóan nagy a szél, úgy, hogy a mentőhajók sok-

szor akkor kénytelenek a vihar elől elvonulni, mikor már-már a célnál vannak. Az otthagytott roncsot azután órák alatt ismét vastag homokréteggel fedi be a tenger.

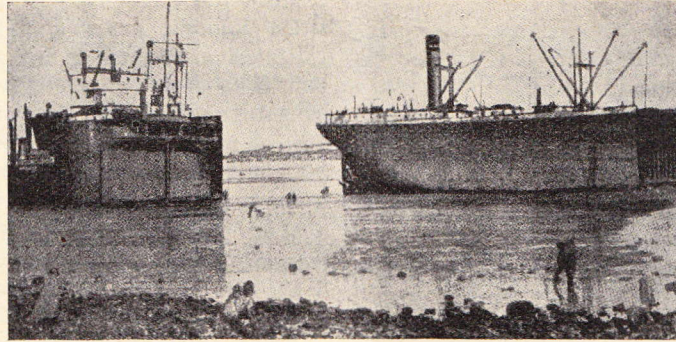
A mentési munkálatok hősei a búvárok. Készülékük szerkeze- te ma már annyira tökéletes, hogy több órán át a vízalatt maradhatnak a nélkül, hogy a biztossági kötélen kívül a külvilággal bármi

összeköttetésben is volnának. A búvár szabadon mozoghat és dolgozhat, az elhasznált levegőt egy szellőztető-készülék azonnal eltávolítja és helyébe frisset vezet. Egy másik készülék a mélységgel arányosan szabályozza a búvárruha levegőjének nyomását.

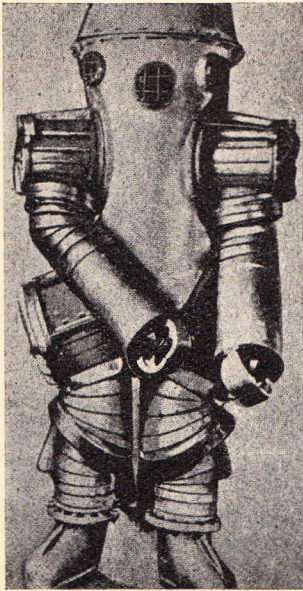
Legutóbb egy amerikai mérnök, Bourdoin 12 évi munka után, 50.000 dollár költséggel teljesen modern búvárkészüléket talált fel, melyet képünkön is bemutatunk. Ez a szerkezet lehetővé teszi 100 méteren aluli mélységbe is a leszállást. Súlya több mint 600 kg és két 1000 gyertyafényű lámpával van felszerelve. Az első kísérletek igen jól sikerültek vele.

Az elsüllyedt hajók kutatása állandóan folyik. Most az 1917-ben megtorpedózott Elisabethville nevű belga gőzös roncsait kutatják a belgák és a franciák, melynek rakománya az elmerüléskor óriási értékű gyémántkincs volt.

K. L.

Egy hajó, melyet két darabban húztak ki a tenger fenekéről.

A kezdő búvárt először olyan helyiségbe eresztik, ahol víz helyett a levegő nyomása hat reá.

Jegyzetek a megfigyelésről.

A tárgyak terjedelmét többnyire túlbecsüljük:

1. Ha térdelünk, vagy fekszünk
2. Ha a háttér és a tárgy egyszínű.
3. Utakon, hosszabb utcákon.
4. Ha a tárgy árnyékban van.
5. Ha a tárgy csak részben látható.

A tárgyak terjedelmét többnyire lebecsüljük:

1. Ha a Nap a megfigyelő mögött van.
2. Ha a lég tiszta.
3. Ha a talaj hóval van fedve.
4. Ha a víz, vagy mély szakadék fölött nézünk át.
5. Ha lefelé, vagy felfelé nézünk.

Megjegyzendők még:

- 50 lépésről az ember szája és szeme tisztán látható.
- 100 lépésről az ember szeme pontnak látszik.

200 lépésről gombok és egyéb tárgyak még láthatók.

300 lépésről az ember arca felismerhető.

400 lépésről a mozgó végtagok kivehető.

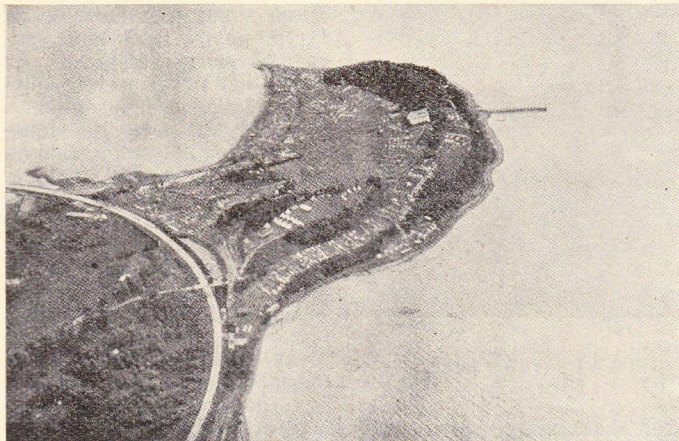
500 lépésről meg lehet látni a ruha színét.

(„Scouting for Boys“ Baden-Powell után.)

Gász István
Bonyhád.

NORVÉG NEMZETI NAGYTÁBOR.

Csodaszép helyen, egy fjord félszigetén, Andalsnes közelében, 5100 norvég cserkész gyűlt össze nemzeti nagytáborba. A 3000 méteres Romsdalthorn csodálkozva nézett le a mélybe, ahol ez a hatalmas és vidám fiúcsereg

A norvég nemzeti nagytábor madártávlatból.

nyüzsgött, ilyen esemény errefelé még nem volt. Sajnos, elég ritkán gyönyörködhetett ebben a látványban, mert az idő olyan ritka rossz volt, hogy 500 osloai cserkész eredeti táborhelyéből „kiázva“, kénytelen volt más helyre telepedni. De a cserkészjókedv itt is megtörte az idő hatalmát: vasárnap végre gyönyörű időre virradt a tábor. A norvég főcserkész, H. Möller-Gasmann, aki ev. lelkész és akit cserkészei norvégül csak „Spejderpapa“-nak szólítanak, maga tartotta az istentiszteletet és mikor ezt a kérdést tette fel: „Vajon akkor is így örültetek-e volna a mai napsugárnak, ha az idő eddig is kedvező lett volna?“, a sokezer cserkész igaz szívvel csak „nem“-et válaszolhatott.

A tábor nemzetközi jellegéről a svéd, dán, skót és német vendégeken kívül a londoni nemzetközi iroda vezetője: Mr. Hubert Martin gondoskodott.

A vasárnapi jó idő óriási forgalmat teremtett; több mint 2000 látogatója volt a tábornak, amilyen utasszámra még a legöregebb norvég vasutasok sem emlékeznek. A jó idő aztán még egyszer kedvezett, amikor az egész tábor a „Vaterland“ hajón elvitték a fjord bejáratához, Molde

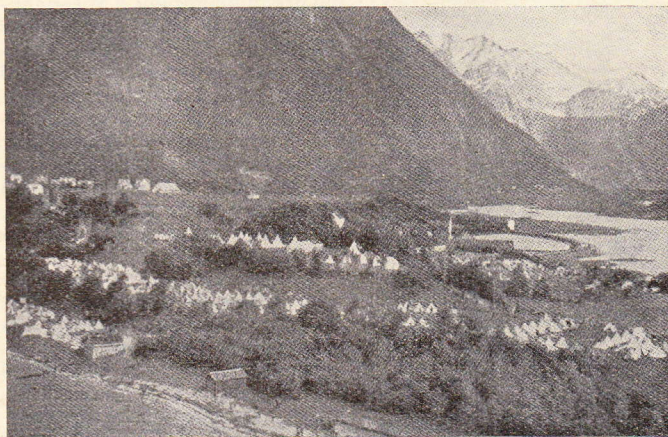
városkába, itt nagy megvendéglés és a világ legészakibb rózsakertészetének megtekintése volt műsoron.

A versenyek igen változatosak és részben egyedülállók voltak újszerűségükben. Sok multságot szerzett a „kincskereső-verseny“. Itt a résztvevők chiffrizott utasítást kaptak, melynek helyes megfejtése kb. ez volt: „A kincs a táborból É irányban 400, majd NyÉNy irányban 500 m-nyire... stb. van.“ Az egyik megfejtés így hangzott: „A tündér a skótok táborában található meg, 400 m-nyire a civilizációtól, a csúcs irányában, majd 500 m-nyire a tengeren túl, ahol vadlovak tanyáznak.“

A „megfigyelés“-versenyt úgy bonyolították le, hogy éjnek idején 17 tárgyat helyeztek el szabálytalanul a táborban, másnap ezeket kellett észrevenniük a versenyzőknek. A beavatottak nagy multságára nagyon kevesen vették észre, hogy a „Parancsnokság“ tábla megfordítva lóg a helyén.

Azért téves volna a norvég cserkészek nívóját ezek alapján megítélni, mert a 24 órás hike alkalmából megmutatták, hogy megállják a sarat. A hike a magas hegy-ségben volt, rendkívül nehéz feladatokkal fűszerezve és mindehhez még ráadásul éjjel jófajta hóvihart kaptak. A vihart az összes sátrak kibírták és nem egy őrs akadt, amely szomszédait segítette ki előbb és legvégül még mentőexpediációt is szervezett.

A tábor kb. 27 P résztvételi díjjal egy hétig tartott és július 15-én zárult ünnepélyesen, teljes sikerrel: ez volt eddig Skandinávia legnagyobb cserkész-tábor.

A tábor egy része a havasok tövében.

BI-PI LEVELE A CSERKÉSZSZÜLŐKHÖZ.

Ha egy angol fiú cserkész lesz, szülei a csapatparancsnok útján ezt a levelet kapják Baden—Powell-től:

Kedves Szülők!

A Ti fiatok a mai napon cserkész lett és mivel ilyen módon bizonyos mértékig részt fogok venni a nevelésében, irok Nektek — már csak azért is, hogy biztosítsalak Benneteket, hogy segíteni fogjuk őt azon az úton, melyet kijelölt magának.

Amint tudjátok, a célunk, hogy segítsünk Nektek, hogy fiatoknak jóbarátokat szerezhessetek és hogy testben-lélekben egészséges foglalkoztatást adjunk nekik, azért, hogy a játékon keresztül köteleességtudó emberré és jó hazafiakká váljanak.

Mi nem akarjuk a fiatok szívében a Ti helyeteket elfoglalni, csak segíteni akarunk a nevelésükben; ezért reméljük, hogy Ti viszont a következő módon segítitek nekünk: 1. olykor-olykor meglátogatjátok a csapatot és meggyőződtek, hogy a fiúk hogyan érzik magukat itt; 2. Töletek telhetően buzdítsátok a csapatmunkában való részvételre, hogy ezzel kitüntetések szerezzék magának; 3. Felhívjátok ismerőseitek

figyelmét a cserkészre és elhozzátok őket a „nyílt“ összejöveteleinkre.

Alig van két fiú, akinek a jelleme egészen egyforma volna, de mi azon vagyunk, hogy a legjobb oldalait erősítsük a jellemének. És ugyanúgy: alig van bizony két szülő, aki egyformán gondolkozna a fiáról. Nagyon örülünk majd, ha épen ezért figyelemmel kíséritek a cserkész munkáját és megmondjátok nekünk, hogy mit gondoltok: helyes-e az a mód, melyet mi követünk, vagy másképp kellene-e őt kezelni.

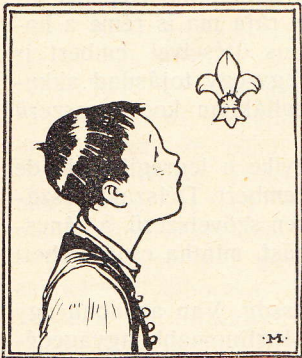
Remélhetőleg azt fogjátok látni, hogy a cserkészmunka egészségessé, erőssé teszi, hogy odahaza használható és engedelmessé lesz, köteleességtudó játékos és munkában és minden dolgában becsületes, készséges és érdeklődő.

Nincs minékünk semmi bogarunk és egy vallást sem helyezünk a másik elébe. Még kevésbé törődünk a politikával, társadalmi vagy osztálykülönbséggel.

Csupán azon dolgozunk, hogy a fiúkból boldog, jóra való hazafiak legyenek és ehhez a munkához, szülők, a Ti hozzájárulásokat és támogatásokat kérjük, készséges hivatok:

R. B. P. s. k.

LÉLEKTOVÁBBADÁS.

Aranyos verőfényrel sütött be a késő szeptemberi napfény (milyen ritka vendég ezekben a ködös, szomorú napokban) kicsi szobámba. Ott ültem ír-asztalomnál. Szabad volt egész délutánom. Ugyan mivel is tölthetném el leghasznosabban?

Amint így gondolkodtam, szemem egyszerre csak megakadt öreg bronzcserkészemen, amely (vagy aki) botját keményen megmarkolva állt őrt sok kedves cserkészemlékem között.

— Hopp, vén cimborá — mondom magamban, — te megadtad az eszmét. Gyerünk egy kis őrsi kirándulásra szólóban. Nem ugyan a Zugligetbe, sem a Disznó-főhöz, mint anno dazumal otthon, hanem... hanem... Nagyszerű! Megvan! Gyerünk a táborba!

A táborba? Na igen. Hát a nyári cserkésztábor helyére, ahol a Budai 25. Szentimrések éltek át vígan három hetet. Még úgyszem voltam ott, szívünk legalább egy kis cserkész-levegőt.

Elő a kalapot, botot a hónom alá, zsebembe a térképet, aztán rajta! Vidáman, jókedvvel vonultam végig a falun, alig hallottam a köszöntéseket. Megszólít egy ismerős: Hova, hova tisztelendő úr?

— Megyek a cserkészekhez — feleltem gondolataimba elmerülve. Nevezett ismerősöm fölötté furcsa szemeket meresztett rám és éreztem, hogy utánam néz. Képzetelem szárnyán már a táborban jártam...

Két kisfiú jön velem szembe:

— Hová mén, tisztelendő úr?

— Megyek oda, ahol a cserkészek laktak a nyáron.

— Aztán tuggya-é, hová merre?

— Most még nem, de itt a térkép, az majd megmutatja.

Miska gyanakodva nézi: Ez a? — Jani csak félszemével pislog rá:

— Aztán a kössig is rajta van?

— Rajta hát.

— Az Örhegy is?

— Az is.

— Akkor jó.

Véget érve a másodosztályú próba ötödik pontjának rövid, de fölötté velős magyarázata, tovább akarok állni.

— Tisztelendő úr! — szólal meg Jani.

— No mi az?

— Mink is elmenünk, mink térkép nélkül is tudjuk az utat.

— No nem bánom, gyertek!

Együtt megyünk, át a földeken, be az erdőbe. Nézek jobbra-balra, hátha találok valami útbaigazító nyomot.

Egyszerre csak Jani szól:

— Ahun voltak-e!

Beérünk a kis akácérdőbe. Tényleg, előttünk az emlékereszt. Csendes meghatottsággal állok. Leülök az oldalba. A két kicsi lelkesen mesél a nyári tábor ezer csodájáról. Hogy milyen ügyesek is voltak azok a cserkészek. Milyen gyönyörű dolgokat csináltak, milyen szépen énekeltek. Hát még mikor ünnepnap misére jöttek a faluba...

Én csak hallgatom, hallgatom. Szegény kis falusi fiacskáim, hát ti sohasem lehettek olyan boldogok, mint városi testvéreitek? Nektek az mindig csak örökre elérhetetlen álom marad?

Kis papírvég látszik ki a földből. Kipiszkalom a botommal.

Írás. Levélfoszlány. Minden elmosódott, csak az elején meg a végén próbálom betűzni. „Drága kicsi fiam!...” „...ezer-szer csókol anyukád...” Az anyai szeretetet nem tudja lemosni sem eső, sem vihar. S a két kisfiú csodálkozva nézte a tisztelendő úr szemét. Ugy látszik, valami porszem mehetett belé...

Mélységes csend volt. A tábor lelke reánk zuhant. Jött nagy, melengető szeretettel és magához ölelte két maszatos kis parasztfiú szívecskejét.

Jancsi megszólalt:

— Tisztelendő úr! Mondanék valamit, de ne tessék ki-nevetni.

— Hát hogy gondolsz ilyet? Ki vele, Jancsi!

— Hát csak azt akarom kérdeni, hogy csak városi lehet cserkész?

— Dehogyan Jancsi! Minden derék magyar fiú az lehet.

Csend. A kis magyar mélyen elgondolkodott. Már tudtam mit akar s az én lelkemet is megfogták az új lehetőségek. Valahol vigyázz-t fújtak. Felneszeltem.

— Csak a kanász. Ais a nyáron tanúta el tőlük.

Újra hallgatás. Végre a Jani:

— Tisztelendő úr! Hát mink nem lehetünk cserkészek?

Vártam a kérdést, mégis lelkeembe vágott. Édes jó Istenem!

Cserkészet ide? Kis magyar faluba, kis magyar

fiúkra cserkész-liliom.

Lilimos lélek, lilimos

élet. S ezt ők maguk

kérlik... Hiába, nagy a

te erdő, arany cserkész-

liliom. Sok-sok év előtt

mint kis gimnazista ismer-

tertelek meg először.

Végigvezettél egész ifjú-

ságomon, végig az egye-

temi éveken, eljöttél ve-

lem az életbe s most itt

az öreg sárasi erdőben

rajtam keresztül vertél

tanyát két kis parasztfiú

lelkében. Boldogságos

könnyek peregtek végig

arcomon. Magamhoz ölel-

tem Janit, meg Miskát:

— Hogyne lehetnétek,

drága kis fiam! Lesztek

is. Én mondom nektek.

Újévre olyan stramm cser-

készcsapat lesz itt, hogy

magatok is csodálkozni

fogtok rajta.

Boldog örömmel szo-

rongatták kezemet:

— Igazán mondja?

— Hát persze hogy

igazán.

Az öreg táborkereszt jóságos méltósággal terjesztette ki fölénk áldó két karját.

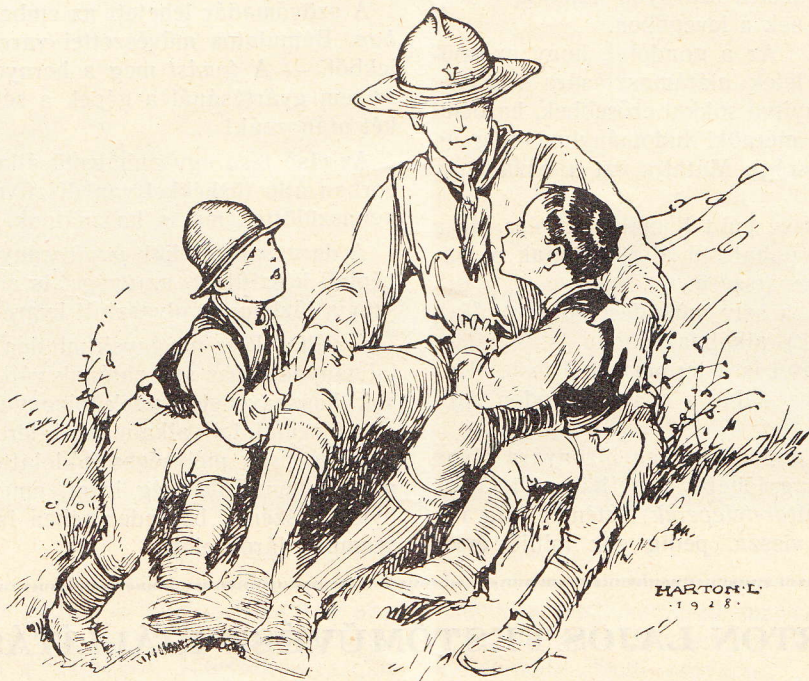
Alkonyodott. A nap már bukóféiben volt. A nagy erdő csendben pihegett.

A sárasi tábor helyén új utak, új álmok ébredtek. Egy új világ táruult élelem s ebben a mélységesen ünnepélyes pillanban megalakult a cserkészcsapatom...

...Aznap éjjel, mikor a falura ráborult az éjszaka, hárman nagyon boldogan aludtak: Jani és Miska, a két kis parasztyerek, akik már boldogan látták magukat sok társukkal együtt szépséges cserkészruhában, mint a városi fiúk... amint vágják a lépést. És a tisztelendő úr, aki érezte, hogy tizenkétéves cserkészéletének ma volt a leghatalmasabb napja, mikor tovább adta magából a lilium lelkét.

Bajna,

Sándor Dénes.

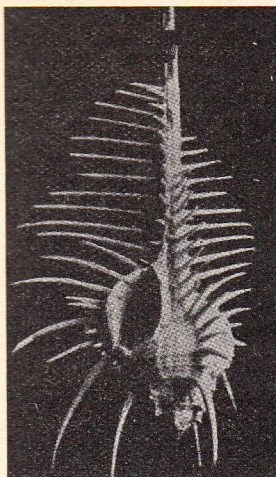

A két kicsi lelkesen mesélt a nyári tábor ezer csodájáról.

A TERMÉSZET MINT FELTALÁLÓ.

Semmi sem új a nap alatt. Az emberi találmányok legnagyobbbrészt a természetben talált példák nyomdokain haladnak!

Egy a természet alkotta fészű.

Igy a *repülés* problémáját is régen megoldotta már a természet. A *léggömbnek* is megvolt a mintája az állatok világában. Van u. i. egy halfajta — vagy 20 cm hosszú —, amely majdnem gömbalakúra tudja magát felfujni azáltal, hogy bőre és húsa közé levegőt szí. Így aztán felemelkedik a víz színére, ahol a szél épen úgy sodorja tova, mint a léggömböt a levegőben.

A repülők *ejtőernyőjének* eszméjét a gyermekláncfű adhatta, amelynek magjai, hogy minél alaposabban szétszóródjanak, a szelek szárnyán napokig lebegnek a levegőben.

Az a gondolat, hogy az épületek alátámasztására szolgáló oszlopok súlyukhoz viszonyítva sokkal erősebbek, ha belül üregesre készítik őket, a mérnöki tudományban elég új, de a természetben már ősrégi. Mutatja ezt a búza vagy a bambusznád szára!

A *csavar* eredete a messze múlt homályába vész, de a mintáját megtaláljuk egy puhatestű állat héjának a belsőjében, amely egészen csavarszerű.

A szivattyúk, *légsűrítők* a szív működését utánozzák a szelepek (= szívbillentyűk) alkalmazásában is.

A *gömbcsuklós* szerkezetet is a természetből leste el az ember, hiszen az ember keze-lába is hasonló módon kapcsolódik a törzshöz.

Az ajtók *sarokvasának* gondolata meg bizonyára olyan valakitől származik, aki kagylóhéjat vagy hasonlót látott.

A mi villamos *akkumulátor-telepeink* története alig néhány évtizedre tekinthet vissza, pedig sok millió évvel

ezelőtt már használtak ilyen, nagy határfokú telepeket bizonyos fajta halak. Az elektromos rája ma is réme a halászoknak, mert hatalmas villamos ütéseivel embert is leüthet. Fejének mindkét oldalán egy-egy tojásdad akkumulátortelepe van, amelyek kis cellákban kocsonyaszerű anyagot tartalmaznak.

Az iparágak közül a *szövés* egyike a legrégebbnek, de erre is a természet vezette rá az embert. Délszaki országokban bizonyos fák hancsa egészen szövetszerű, a hancsrostok épen úgy keresztezik egymást, mintha csak emberi kéz szötte volna őket.

Szintén igen régi ipar a *fazekasság*. Van azonban egy darázsfa, amely az elképzelhető legfinomabb agyagedényeket készítette már sokkal előbb, semmint az ember szükségét érezte volna holmi edényeknek, elesége vagy itala számára.

Az első *kancsó* nyilván valami kivájt tökféle lehetett, a dió pedig kitűnő eszmét szolgáltatott a különféle *szelelcék*hez.

A szövőmadár lehetett az ember első mestere a *varrásban*. Bámulatós művészettel varrja össze fészket falevelekből. — A *fonást* meg a hernyóktól tanultuk el: a műselyem gyártásánál a gépek a selyemhernyó fonókészülékét utánozzák!

Az első *fészű* egy puhatestű állatfaj héja lehetett, amely sorban álló tüskékkel van díszítve s amilyent a polinéziai bennszülöttek ma is használnak.

A darazsak fészük *papirosanyagát* ősidőktől fogva fapépből készítik! S az *üveget* is a természet gyártotta először a tűzhányók olvasztott kvarctengereiben.

Az állatok és növények minden fejlődési fokozata a találmányok egész sorozatának vált alapjává; közülük talán sok hasznavehetetlennek bizonyult, a megfelelőeknek viszont számtalan alkalmazási tere nyílt. A gyarló ember valóban csak mélységes hódolattal adózhatik az iránt a mérhetetlen Bölcsesség iránt, amely a természet legparányibb részének berendezésében is megnyilvánul a nyitott szemmel járók előtt.

MÁRTON LAJOS FESTŐMŰVÉSZ KIÁLLÍTÁSA.

Most egy éve, hogy Márton Lajos festőművész, a magyar ifjúság külföldön is nagyrabecsült művésze, a Cserkészház nagytermében összegyűjtötte cserkész-vonatkozású grafikai kincseit. Ez évben már a Károlyi-palota egyik termében rendezte a mi szeretett „Mártonkánk” második önálló kiállítását.

Ahogy belépünk a kiállítástérbe, mintha emlékeink, ifjúságunk mese-birodalmába lépnénk. Akármerre nézünk, innen is, onnan is előbukkan egy címkép vagy illusztráció, hogy valamelyik kedves, lelki- s szellemi kincseket sugárzó olvasmányunk emlékét pattantsa fel szívünkben.

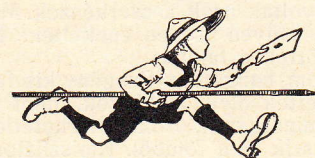
A kiállítás anyagát három csoportra oszthatjuk: grafikai művekre, pasztellekre és olajfestményekre. A grafikai művek zömét azok a tussal rajzolt címlapok, fejlécek és illusztrációk teszik, amelyekkel a mi mesterünk, mint gyöngyszemekkel teleszórta ifjúsági olvasmányainkat. Főleg a Zászlónk, Magyar Cserkész, Nagyasszonyunk és a Tóth Tihamér-könyvek képei sorakoztak itt fel. „Mártonka” varázsos rajzszerszámainak nyomán valami csodálatos bájjal és elevenséggel szövődnek vonalakba a mesék és regények történései, a cserkész- és diákvilág életének tipikus alakjai az ő lelkéből szaladtak ki. Ahogy ő illusztrálni szokott, az ma már egész iskolát jelent.

A kiállítás másik bő anyagát a szintén szépszájú pasztell-képek alkotják. A ceruza és a tuss embere itt művészetének egy még csodálatosabb világába enged bepillantást. A szabad természet, a cserkésztáborok járása ihlette ezeket a képeket. Leggrandiózusabb köztük a Prohászka-apothezist ábrázoló pasztell.

A kiállítás fénypontjában Serédi Jusztinián dr. bíboros hercegprímás és gr. Mikes püspök remekbe készült portréja áll. Ezekon kívül festményt keveset láttunk ezen a kiállításon.

A mester gazdag munkálkodásán általában az ifjúsággal, az ifjúságnak élén derűs, nemes veretű hangulata vonul végig. Önélküle szárnyaszegett, lehetetlen lenne az ifjúság fantáziája. Ezért lett ő a mi büszkeségünk és örömünk. Ezért köszöntjük most mi is meleg gratulációkkal.

(m. gy.)

ÁBRIS BÁCSI ESETE A CSERKÉSZEKKEL.

— Megengedik é azt ifiurak, instállom alássan, hogy fáradt baktatásom után bevonuljak a kelmeik szépséges táborába? Ne tessenek már nagyon megijjedni, nem csinállok én itt semmiféle csete-patét, azt sem szeretném, hogy valamiféle hühó támadjon az ittlétem körül; csak tessenek szépen ismét a munkájuknak állani, én pedig leheverede'k itt egy sarokba s onnan fogok a maguk munkájukba nézgelődni.

Ráncosképű öreg parasztember vetődött a csarnavölgyi cserkészek táborába. Jóságos arcát mély, gondokozta vonások borították el, de ahogyan megállt ott a táborkapu közelében s fővegét tisztességtudóan emelintette meg a táborbeli fiatalurak előtt, valami különös, fiatalos mosoly szökkent fel ajakára s belopakodott lelkébe a rég eltemetett hetyke parasztfiatalság érzése.

Forró napsütéses délelőtt volt. A tűzhely környékén sürgölődő fehérkötényes fiuk észre sem vették az öreget.

A fazekakból felszálló bodros párák minden konyhánkülső dolgot eltakartak előlük. A dombontúli nagy napfényes mezőn éppen métáztak a fiúk s a meleg szellő elkapta olykor-olykor hangos csilingelő beszélgetésüket.

Csak egyedül a szemes őr hallotta a beköszöntő szókat. Az se tudta, él-e, hal-e? Ugy megijedt a kopott ruhájú, különös paraszttól. Ilyet is ritkán látott ez életben.

Tarisznyaféle lóg az oldalán és folyton mosolyog az ő szemébe. Talán valami újfajta rézbőrű vetődött közibük, olyasféle, aminőkkel az a bizonyos Nagyfőnök szokta jámbor szíveiket rémitgetni? Vagy talán az utolsó mohikánál áll szemben?

— Mondja csak bácsi, nem maga az a Winnetou?

— Dehogy is vagyok én édes öcsém egyéb, mint az öreg Ábris bácsi. Tudja öcsém, a perőcsényi tiszteletes úrnak vagyok a bérese, aztán most éppen belátogattam a főerdész úrhoz s hogy erre volt az utam, hát mondom már megnézem, miféle szerzet ez a cserkészkedés, mivelhogy azt rebesgetik odabe a faluba, hogy a cserkészek Nagymagyarország katonái, meg aztán nekem is ilyenféle cserkésznői fiaim vannak hárman, a Pista, a Laci meg az Álmos. Hát persze, mondom, hogy csak az Ábris vagyok. Üsmérnek engem itt mindenütt.

Közben odasereglett az öreg köré az egész métázó társaság. Bámulták előlről, bámulták hátulról. A Mutschenbacher Lali észrevette, hogy trágyaszagú az öregnek a ködmenje, a Holtzer Feri pedig mondott egy jó tréfát az Ábris bácsi lukas csizmájáról. Jót kacagtak azután a folttól nehézlő nadrágján, meg a maszatos kalpagján, míg végtére levonták róla a következtetést, mosolyogva összesúgtak s a bámuló „sült parasztot“ faképnél hagyva, kiszaladtak ismét a napfényes játszótérre.

Az öreg mosolygó arca lassanként keserű bánatosra

fanyalodott, révedezve állott meg egy darabig a kapunál, azután fogta magát s elszedelőzködött a királyházi csapásra. A foga között mormogott még valamit az idegen urakról, megemlegette még a sváb szellemet is, azután belenyúlt a tarisznyája fenekébe és falatozni kezdett.

Odabenn a táborban fölpattant mégis egy szikra, s egy bánatos szempárban kibuggyantak a ragyogó könnyek, s e fiatal fájdalmas könnyeken át fölvillant egy ifjú lélekben a megvetett s kellően meg nem értett magyar parasztság tüzes szeretete. A tizenkilenc esztendő Fekete Bandi szívét megrázta a magára hagyott magyar falu kesernyés mosolya. Futásra készítette lábait a mindent magával perzselő, olthatatlan szeretet s kifutott az erdei kanyarodóhoz, hogy megmondja Ábris bácsinak, hogy a cserkészek nem olyanok, mint aminőnek itt meglátta őket, hanem olyanok, aminő az ő lelke. Szaladt, futott, szinte szarvasugrásnyit szökkent egy-egy lépésével, s mikor a kanyarodóhoz elért,

már nem talált ott egy fia lelket sem. Szájához emelte kezét s nagy fönnhangon belerivallt az erdőrengetegbe: Ábris bácsi... Ábris bácsi... Semmi válasz. Szemeiből kipatakzottakönnyár.

*

Lobbanó lángok és pirosuló paraszok világítják meg a tábortűz köré ült cserkészcsoportot. Valami szent áhítattal ül itt minden egyes arcon. Nem a délelőtti métázó fiúk fölányos mosolyát,

hanem a hibájukat érző magyar lelkek bánatos komolyságát láthatjuk minden egyes fiún. Előrehajolva figyelnek Fekete Bandi szavára.

... és szeressétek nagyon a magyar falu dolgos parasztját, mert őbenne érlelődik komoly valósággá a mi megújulásunkba vetett erős bizodalunk. A jövő Magyarországa csakis a paraszt messiási erején épülhet újjá, mert mai helyzetünkben a faluban él a legtisztább magyarság. Ne gúnyoljátok a parasztot s ne vessétek meg kislelkű aljassággal a magvető munkában kérges kezét, mert ez az izmos kéz ad a mi fiatal lelkünk álmódosásának erős biztatást és szent önértet. Fogadjátok be a cserkészlélek lilios templomába a magyar muskátlik frissítő illatát, hadd tanítsunk benneteket paraszti józanságra, magyar eszességre, tettekkel pecsételt honszeretetre s a pendelyes fiúk kezűgyességére...

A Csarna-völgyre ráhajolt az éjszaka, az erdőmélyben fölsuhantak az ódon árnyak s a fiatal lelkekben megjelent egy csodakép. Egy öreg paraszt állott ismét a táborajtóban, az arca Ábris bácsi bánatos arca s a keze az Ábris bácsi kérges keze. Nem ő vetődött erre, hanem a cserkészek hozták. Nem ő akart bejönni, hanem ők akarták, Szükség volt rá, kellett e bejövetele a magyarabb magyarsághoz. S diadalmasan vonult be a cserkészlélek kitért ajtaján az évszázadokon át megvetett küzdő, dolgozó ősparaszt.

Téchy Olivér.

Erdőszéle. Ahol a magyar paraszt él.

ŐSZEL...

(Bátyámnak ajánlom.)

Almodó, meleg, késő délután...
Szellő bolyong az őszi avaron...
A domb kon túl búcsút int a nap,
Ragyog, kacag a sárgult lombokon.

Avarban járok, erdők rejtekén.
Hullik, perog a sok-sok falevél,
Lépteim alatt susogva beszél,
Hirdetve halkán: újra jő a tél...

Elhagyott fészek lombtalan ágon...
Vándormadarak húznak az égen,
Vissza se néznek, merre a fészek...
Uj hon vár rájuk meleg vidéken...

Utánuk nézek... Jó volna menni,
Feledni, hogy hazug a napsugár,
Hogy a mi lábunk avarban lépked,
Tavaszunk, nyarunk régen messze jár...

Mennék... És mégis köt az őszi rög,
A hulló lomb és sárguló avar.
— Itt van a fészke ezen a tájon...
S a téli hó is rügyeket takar...

A mi telünk sem tarthat örökké
S meleg lesz majd a fészkeünk is talán;
Ha széttört is, ha vihar szétzilálta
Felépül majd egy szép nap hajnalán.

A romoknak is lesz dalos lakója,
Uj élet kél a zsenge lombokon...

Hullik, perog a sok-sok falevél,
Szellő bolyong az őszi avaron...

Lévai Alajos.
205. Zrinyi cs.-tiszat.

VERSES PÁLYÁZATUNK EREDMÉNYE.

Október 1-i számunkban közölt verses pályázatunk bizony nem végződött a várt sikerrel. A megfjtek ugyan szinte valamennyien örömmel üdvözölték az újfajta fejtört, de hát kevesen voltak, mindössze 13-an. Ezek közül is öten a 4. számú idézetnek nem tudták megtalálni a szerzőjét

A megfjtések különben a következők:

1. Kölcsey Ferenc: Vanitatum vanitas.
2. Vörösmarty Mihály: Szép Ilonka.
3. Eötvös József br.: Végrendelet.
4. Virág Benedek: Egy kis vigasztalás.
5. Vörösmarty Mihály: Zalán futása.
6. Petöfi Sándor: Vándorélet.
7. Vörösmarty Mihály: A merengőhöz.
8. Czuczor Gergely: A falusi kisleány Pesten.

Helyesen fejtették meg a következők: Bagyinka János 184. „Csaba“, Dvorzsák Zsigmond 327. L. I. cs. cs., Fridrich Gyula 2. B. K. G. cs., Gáncsov Károly 555. sz. cs., Gász István 179. Rákóczi, Mayer József 144. sz. cs., Magyarka Ferenc 82. sz. Zrinyi, 33-as „Turul“ örs, Peiniger Károly 32, Stengl Antal 5. K. E. G., Veiniger S. 324., V. K. G. 192. ötödik örs, Zobay András 82. Zrinyi.

A sorsolás a következő eredmánnyel végződött:

1. díj nyertese Mayer József 144. Czegléd. 2. díj Zobay András 82. Zrinyi, Szeged. 3. díj 33-as Turul örs.

ÚJ PÁLYÁZAT.

Írjatok egy rövid, körülbelül 2 dolgozati füzet oldalnyi dolgozatot a következő címmel:

Az idei táborom legemlékezetesebb napja.

Lehet ez napló-töredék, mintegy kiszakított lap az egyéni vagy csapatnaplóból, lehet teljesen kidolgozott kis elbeszélés, de lehet az események krónikaszerű leírása is.

Az elbírálásnál figyelembe vesszük: a) a cserkész korát; b) mióta cserkész?; c) hányadik táboráról ír? Természetes, hogy az idősebbek írását stilisztikai szempontból is szigorúbb bírálat alá vesszük, hogy a kisebbeknek is legyen nyeresi esélyük. Figyelembe vesszük a külső alakot is. Az illusztrálás vagy fényképmelléklet jó pontnak számít.

Beküldési határidő november 6. I. díj 10 P, II. díj 6 P, III. díj 4 P. Csak megfelelő dolgozatok beérkezése esetén osztjuk ki az összes díjakat.

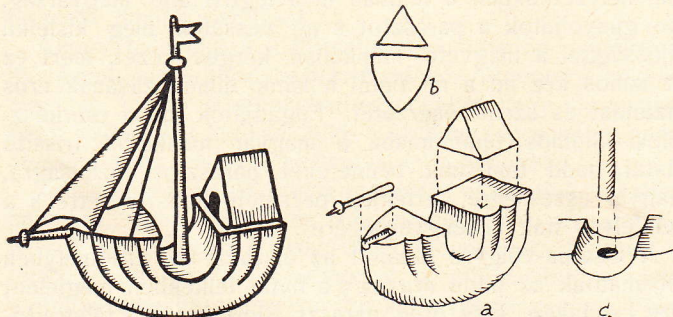
Kiválóan jól sikerült pályázat még külön jutalomban is részesülhet.

Rajta, fiúk! Várom a sok kedves, szép dolgozatot. A legjobbakat esetleg közlöm a „Cserkészfiúk írásai“ közt is.

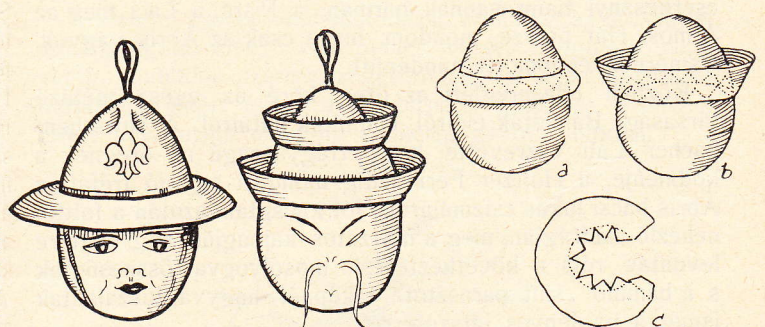
Betű- és szórejtvény kisebbek számára.

1. Évszak eEe i gyermek-
köszöntés L
2. Fa rafa Sz Derekadon & s S
szűll viseled

A megfjtök közt két értékes cserkészfelszerelési tárgyat sorsolunk ki. Megfjtési határidő november 5.

Ez a rajz egy nagyon is egyszerű hajó „építésére“ tanít meg benneteket. De ez nem azt jelenti, hogy ti nagyobb hajót nem is csinálhattok. Sőt! Kombináljatok, gondolkozzatok egy kicsit. Vegyétek nagyobbra a méreteket s csináljatok szép fedélzetet. Vitorla helyett szereljétek fel kéményekkel. Egy szóval dolgozzatok. Fő, hogy minél kevesebb szerszámmal s minél olcsóbb anyagból készüljön!

Hogyan lesz az üres tojáshejből cserkész meg mandarin?

A HAMVAI FIÚK

CSERKÉSZREGÉNY · IRTA: TÁBORI PÁL

Ez a hirtelen, meglepő kitüntetés, amelyre igazán nem számított s amely annyi-annyi távoli lehetőséget nyitott meg előtte, kicsit megzavarta. Érezte magában: tud annyit, amennyi ehhez szükséges s mégis fázott a dologtól. A Sólymok kevés kivétellel egykorú fiúk voltak, ahol — úgy sejtette — nehéz lesz tekintélyt, fegyelmet tartani.

Este az ágyban sokáig nem tudott elaludni. Tervek forrtak benne s egyre hallotta a parancsnok úr hangját: „ott aztán megmutathatjátok, mit tud mindegyiktek!”

S avval a szilárd elhatározással aludt el, hogy igazán megmutatja, mit tud. Megmutatja, ha kínlódás lesz is az eljövendő két hónap!

*

Hamvai Feri másnap délben jelentkezett Sugár Lacinál, a Sólymok őrsvetőjénél. Laci bölintott — igen, a parancsnok úr említette már, igazán örül, hogy ilyen jó segédőrsvetője lesz s reméli, hogy Feri is megtalálja a maga munkakörét. Ha kívánsága lenne, csak szóljon. — Egyelőre csak annyi a dolga, hogy igyekezzék minél jobban megismerni az őrsvető tagjait. Itt van az őrsvető névsora, mindjárt hozzá is kezdhet.

Ferinek összeszorult a szíve. Mindez kedves és barátságos akart lenni — s mégis valami láthatatlan kimértséget és hidegséget érzett meg a meleg szavak mögött. Csak nem haragszik rá Laci? Miért is haragudna, hiszen soha nem váltottak egymással egyetlen barátságatlan szót se?!

Átvette a névsor papirosát, följegyezte: melyik fiú melyik osztályba jár. A maga osztályából is volt két Sólym, a többi hét pedig a szomszéd hetedikből és hatodikból rekrutálódott. Aznap s a következő napon sorba járta a fiúkat, mindegyiket félrehúzta egy-egy tízpercre s elbeszélgetett velük.

A Sólymok jó, de kicsit kemény fiúk voltak, a kamaszkornak abban a szakaszában, ahol az önkéntelen kegyetlenségre, látszólagos szívtelenségre annyira hajlamos a fiatal lélek. S ezt Ferinek is tapasztalnia kellett. Amikor meghallották, hogy ő lesz a segédőrsvetőjük — a legtöbb nevetett s azt mondta: „na, ez jó hecc lesz!” És amikor Feri tágranyílt szemmel kérdezte: mi ebben a jó hecc — elnevelték a választ . . .

Nem értette őket, de félt ettől a nevetéstől s attól, ami mögötte rejlik.

Az első őrsvető gyűlésen aztán kipattant a dolog. Sugár Laci egy óra késéssel jöhetett csak, mert beteg apja helyett az üzletükben kellett kiszolgálnia, s azt üzenté Ferinek Szarvas Gabival, a Sólymok addigi segédőrsvetőjével, hogy tartson addig gyűlést, törvényt magyarázatot, játékot, gyakorlatot, amit csak akar.

Feri egyáltalán nem készült erre a szereplésre; azt hitte, hogy Laci eljön s kellőképpen bemutatja az őrsvetőknek. De most nem választhatott, Szarvas Gabi pár perc múlva elment s a Sólymok ott lődörögtek az otthonban.

Kicsit bizonytalan hangon vigyázzt vezényelt. Két fiú kötelességtudóan vigyázzba vágta magát, a többi meg sem mozdult.

Feri elvörösödött. Pillanatra köd gomolygott végig szeme előtt, de aztán

tisztán látta: ha most nem bánik el a fiúkkal, örökre vége a tekintélyének.

Megszólt:

— Azért vagyok feljebbvalótok, mert megérdemlem ezt a rangot. És mert megérdemlem, megkövetem, hogy ti is elismerjétek. Aki nem tud engedelmeskedni, az parancsolni sem fog sohasem tudni. Értettétek? Sólym őrsvető — vigyázz! Közép Bánó Lali — egy sorba sorakozó!

Annyi erély, megtörhetetlen akarat csengett hangjában, hogy a fiúk nem mertek ellenkezni. Dacosan, morogva, de sorakoztak kint a folyosón.

Feri megfordult. Hét mogorva, földresütött szemű fiúarc nézett vele szembe. Rájuk kiáltott:

— Aki nem fél tőlem, az nézzen a szemembe! Akinek kifogása van velem szemben: az mondja meg nyíltan és ne a hátam mögött morogjon!

Kivitte őket az udvarra. Akadozó vezényszóval, de folytonos, kemény fékentangalással negyven percig gyakorlattoztak. A végén mindegyik fiúról csurgott az izzadság, de amikor a negyven perc múltán Feri levitte őket az otthonba s jelentette a beérkező Lacinak, hogy mit csináltak, a lehangosabb fiú, a bikanyakú Halász Zsiga odaállt eléje s kezet nyújtott neki:

— Igazad volt, Feri. Aki engedelmeskedni tud, az parancsolni is tud. Mi még nem tudtunk engedelmeskedni, de te megtanítottál rá.

Attól kezdve semmi baja nem volt Ferinek az őrsvetőkkel. Sőt a meginduló csendes, de kitartó versengésben eggyé forrott teljesen a kilenc fiú. Sugár Laci volt a tervelő fő s mindig akadt olyan, aki a tervet megvalósította. Feri pedig lassanként jóbarátja lett mindegyiknek, olyan barát, akire titkukat-bajukat is rábízta, olyasmit is, amit a kisse merev és kemény őrsvetőknek nem mertek volna elmondani.

Feri pedig megösmerte a hét fiúról való gondoskodás örömét és aggodását egyaránt. Nagy öröm volt ez az érzés s nem a felelősséget vette észre meg benne, hanem a dicsőséget.

Gyurkával otthon alig beszélt. Most ellenfelek voltak, keményen nekifeszült harcban, amelyet mind a ketten cserkész-fegyverekkel vívtak: ügyességgel, okossággal. Annyira magukra feledkeztek ebben a küzdelemben, hogy minden más eltörpült mellette . . . S mégse volt irigykedő versengés, morgó gyűlölet benne.

Hamarosan megindult a dolog. Kezdődött azzal, hogy a Sólymok egy szép pénteki napon világraszóló ujjtással lepték meg az otthont: mosdót szereltek a falra. Szép fehér márvány-medencébe csöpögött a víz abból a tágas tartályból, amelyet Faragó Laci forrasztott ügyesen. A medencét Bognár Peti ásta ki valahonnan az édesapja szétdobált bádogos- és műszerész kamrájából, ahol mint használhatatlan holmi hevert. Két heti elkeseredett munka árán rendbehozták s a hosszú fogason rendben figyegtek az őrsvetők számára: oda törülközőt kellett valamennyinek keríteni.

Három nappal ezután, a mosdóval szemben ott lógott a Sirályok szerszámládája, amelyet Révész Feri rendezett be. A laposfogótól a forrasztószerszámig minden akadt ott;

a meleg-sárga színre politurózott szekrény Hamvai Gyurka asztalos-művészetét dicsérte. S a szerszámsekre nyitották is, de minden szerszámra számot véstek s a szekrényben bent is szám mutatta: mi hova való. A Sirályok mindenkit megtéptak volna, aki a legkisebb kalapácsot vagy a legnagyobb francia kulcsot nem oda teszi vissza, ahová való.

Bozzay parancsnok úr csendes mosolygással nézte a dolgot. De magába rejtette a mosolygást, amikor Sugár Laci jelentkezett nála s tisztelettel kért engedélyt arra, hogy bemesszelhessék az otthonhoz vezető folyosót és magát az otthont is. Két napra kellene csak lezárni, azalatt megcsinálják.

S valóban, az első kétnapos vakációban a Sólymok nekivették a szemes csöbrök, vizes vödörök, hatalmas seprők és ecsetek forgatagában ragyogó fehérre meszelték végig a folyosót. Leszedték az összes pókhálót s talán magát a folyosót is bemesszelték volna, tudniillik a padlóját, ha az öreg Jancsó bá' közbe nem szól s azt nem mondja, hogy a kő úgyse fogja azt a meszet. Amibe aztán bele kellett nyugodni. De így is ragyogó fényesre sikálták a követ s aztán az otthonban letakartak mindent, a falakat ott is végigmeszelték, majd pedig a padlót is beolajozták. Olyan volt az otthon ezután, mintha a nap fényes sárgalángnyelvenyalta volna csillogóra minden zugát.

Egy héttel azután, hogy újra elkezdődött az otthonmunka, a Sirályok engedélyt kértek arra, hogy három napra lezárhassák az otthont s a három nap alatt már reggel félhétkor bejárhasanak. Bozzay parancsnok úr némi habozás után megengedte. A Sirályok titokban tartották, hogy mire készülnek s így aztán mindenki, aki három nap múltán bejött az otthonba, az ámulás sóhaja tört ki. Fejmagasságban végigfestették a falat a mézalapon csodafinom kék olajfestéssel, amely nagy-szerűen illett a bútorokhoz. Az olajfestékért egy hétig dolgoztak Erényi Pityu papájának műhelyében, aki címtáblafestő volt. Keservesen megszolgálták érte, mert Erényi papa komolyan vette a munkát, de most mégis csillogott a fényes olajfestékfelület s a Sirályok büszke arccal nézegették alkotásukat.

— Olyan fényes, mint a tükör — erősgette Gergely Miki Szarvas Gabinak —, nézd csak meg magad benne, milyen szép vagy.

A Sólymok két napig csüggedten jártak. Be akarták ugyan festeni az összes bútorokat szürkére, de a parancsnok úr azt mondta, hogy most már elég a festésből, mert nem akar olajszaggal álmodni és különben is az otthon arra való, hogy használják. Ekkor azonban előkerült a feledés homályából Hamvai Lilike örsi nővérke képessége és a legközelebbi vasárnapon a Sólymok örs zászlószentelést rendezett. Az új zászló a leggyönyörűbb volt, amit el lehetett képzelni, a sólymok szinte élt rajta, erősgették

a Sólymok. Az uzsonna, Sugár Laci mamájának műve, szinte művészi volt és a vendégek csak a „késő éjjeli órákban“ oszlottak szét — ahogy Dán Jóska a naplóban följegyezte. A piknik másik érdekessége, hogy a Sólymok hajszálra egyforma, teljes cserkészruhában jelentek meg, ami megint egy nagyobb pénzügyi tranzakció következménye volt. Tudniillik Dán Jóska papája bankdirektor volt s a legkomolyabb formában nagyobb kölcsönt nyújtott az örsnek a törvényes kamatok fölszámításával egy esztendőre. Azt az egy esztendőt havonkénti részletekre osztották be a Sólymok s a megspórolt mozikon kívül asztalos és egyéb ipari munkákkal akarták megkeresni az egyszerre olcsóbban megvásárolt felszerelés árát.

Bozzay parancsnok úr csak mosolygott a Sólymok piknikjén. Mosolygott akkor is, amikor a Sirályok hetenként kétszer, reggel félhétől félnyolcig uszodába hívták, ahol egészen komolyan treníroztak s pólózni tanultak. Mosolygott, amikor a Sirályok örsi sétákat rendeztek különböző helyekre s magukkal vitték az iskolakönyveket

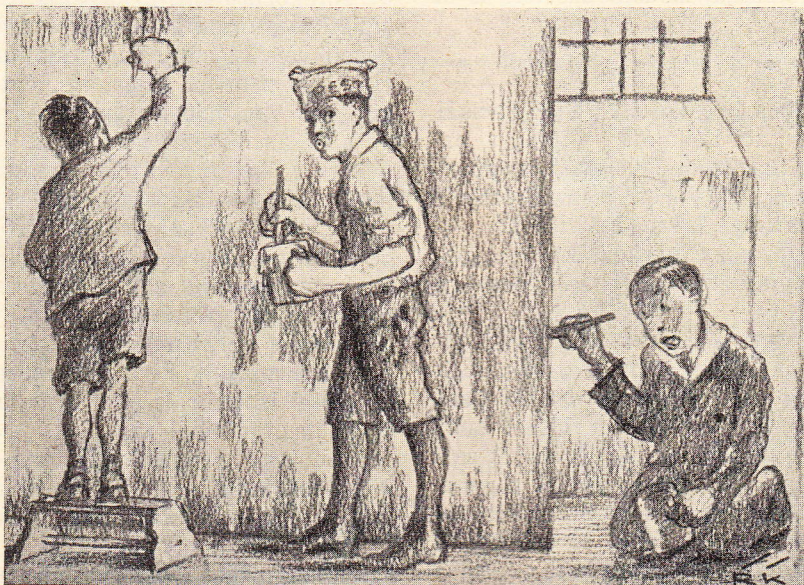
is s most, az intékonferencia előtti időben együtt tanultak, készültek szorgalmasan a várható felelésre. Mosolygott, de a szíve mélyén boldog, meleg öröm szikrázott. A fiai derekasan dolgoztak.

November elsejére elkészült a Sólymok elkerített műhelyrésze, amelyben a gyalupad mellett különböző forrasztóberendezéseket, könyvkötőrámákat s egyéb ilyen dolgokat helyeztek el. Kiszámították, melyik szerszám körülbelül milyen sorrendben kell s most már az ő szerszámok ládáiknak kincsei kerültek a hosszú asztalra. A műhelynek csodájára jártak a különböző tanár urak, akikbe Bozzay parancsnok úr belekarolt s egy-egy „gyere csak kérlek!“-kel lekalauzolt az otthonba. Már-már úgy látszott, hogy a Sólymoké lesz a legutolsó szó, amikor egy szép napon a két műhelyasztal fölött, a parancsnoksági iroda elkerített íróasztalánál, az örsi sarokban mindenütt föl-villant a villany sárga, barátságos lángja. Addig csak középen égett egy erős körte, sokat fogyasztott s kevés világságot adott. Most mindenütt volt egy-egy égő s mindenütt ott volt a kapcsolókarika mellett a parányibetűs „Sirályok“ fölírás. Gergely Miki és Szél Gyurka vezették mindenüvé a villanyt s az ő ügyességükből kapcsolótábla került a falra, ahol szabályozni lehetett: egyszerre hány körte s hol égen.

*

Hóval készülődő decemberi estén egyedül maradt az otthonban Bozzay parancsnok úr Kovács Tibivel és Sugár Lacival. A két örsvezető csendesen tett-vett, helyretolt egy-egy széket, megigazított egy szerszám-darabot. Aztán letelepedtek a nagy asztal mellé, sakkot vettek elő s belemerültek egy érdekes gambit cselbe.

(Folyt. köv.)

Fejmagasságban végig festették a falat kék olajfestéssel.

Dr. Temesi Győző beszámoló előadásai.

Hírt adtunk róla, hogy dr. Temesi Győző országos társelnök az idei nyarat is Amerikában töltötte. Ezen a második tanulmányútján elsősorban a táborozással, mint szellemi intézménnyel és általában az amerikai ifjúság nyári életével foglalkozott. Sokoldalú érdeklődése örömmel közöljük, hogy az Uránia tudományos színházban (VIII., Rákóczi-út 21.) öt előadásból álló előadássorozatban fog beszámolni elsősorban a magyar cserkészifjúságnak tapasztalatairól. Az előadások összefoglaló címe: „Az ifjúság nyári élete Amerikában”. Első előadás okt. 23-án 1/24—1/25-ig. Az előadás címe: „Cserkészérintkezés az ó- és újvilág között”. Minden előadás pont 1/24 kor kezdődik. Jegyek 50 fillértől 2 P-ig. Kaphatók a Magyar Cserkészszöv. Gazd. Hivatalában és az I. cserkészkerületnél (IV., Váci-u. 62.)

Az angliai jamboree hírei.

Az Angliai Jamboree Iroda 9-én megkezdte működését. Helye a Cserkészház II. emelet 39. sz. irodájában van. Minden jamboreera vonatkozó ügygel ide kell fordulni.

A jamboreera nov. 15-ig kell jelentkezni. El ne kés! *

A magyar csapat előreláthatóan 10-12 ötvenes rajban vonul fel. *

A jamboreen mintegy 30.000 cserkész lesz jelen a világ minden részéből. *

A következő számban közöljük a jamboree helyének térképét.

LÁSSUK MEG ÉS KÜSZÖBÖLJÜK KI HIBÁINKAT!

A cserkész „hivatalos” levelezése.

Sokszor olvastatok már lapunkban olyan felhívást, amely arra kér benneteket kedves olvasók, hogy kívánságaitokat világosan, érthetően, röviden írjátok meg a Magyar Cserkész kiadó-hivatalának. Mert ha van néha hiba a M. Cs. kiállítás körüli, ha rendeléseiteket nem a ti kívánságatok szerint intézik el, annak legtöbbször az az oka, hogy ti írtátok meg homályosan vagy egyenesen értelmetlenül kívánságokat.

Az alábbiakban közlünk egy levelet, betűről-betűre úgy, ahogy íródott. Ebből láthatjátok, hogy a kiadóhivatalnak valóságos rejtvényfejtőnek kell sokszor lennie. (Ezt a levelet sikerült megfejtenie. Közületek ki érti meg?)

Tehát így szól a levél:

1928 X. 3.

Tek. Kiadó hivatal

Tévedés fellálásának megakadályozása céljából írom e levelet Tek. Kiadó hivatalnak.

Tudvalevően, a IX-ik hónap második felébe általam megrendelő lapon megrendelt Magyar-Cserkész ifiúági lapot mejnek X-ik hó elsei számát már meg is kaptam a csek számlával együt, számomra kissé meglepetést keltett, mivel megrendelésem után egy pár nappal vagyis IX-ik hó 27-én nevemre küldött Magyar Cserkész megrendelését ajánló levélhez csatolt csek számlán mejnek közlemény részére kijelölt hején 1/4 évi előfizetésem 1/2 évre kértem meghosznabítani, már befizettem az előfizetésért járó 3. P. 60 f. összeget. Élve azzal a tudattal hogy a megrendelésem következtében nevemre küldött levélhez csatolt cseklap általam már megrendelt Magyar Cserkész előfizetési díjjának elküldésére szolgál. A cseklapot levelemhez csatolva küldöm

Marad kiváló tisztelettel

Ezt a levelet nemcsak mulatságra közöltem, hanem tanulságot is. Elrettentő példának. Így nem szabad írnia egy magyar cserkésznek! Aki ilyen értelmetlenül ír, az rossz bizonyítványt állít ki örsvezetőjéről, meg az egész csapat munkájáról is. Milyen lehet ennek a fiúnak a naplója?!

Most nem árulom el a nevét, mert nem akarom megszégyeníteni, de ha a szerző ráismert írására, gondolkozzék egy kicsit a szégyenkezve felületessége miatt, írjon nekem egy rendes levelet, hadd lássam, hogy mégsem olyan fejetejére esett fiú!

Kálmán bácsi.

CSERKÉSZFIÚK ÍRÁSAI

PARANCSNOK ÚR!

(Egy kiscserkész jelentése)

Parancsnok úr! e kis fiúcskát Ott találtam a fák alatt. Nem akar szólni. Nézze, most is Milyen bús, halvány s hallgatag.

Parancsnok úr! a tábortüznél Most vidám, boldog mindenik. S e kis fiú búsán, titokban Nem tudom miért — könnyezik.

Parancsnok úr! e kis fiúnak Valami fáj most . . . fáj nagyon. S nekem vig a lelkem, ha este Tábortüznök hallgatom.

Parancsnok úr! a kis fiúnak — Ő mondta — nincsen senkije. Fogadjuk be . . . Hisz a cserkésznek Hol lehet, jót kell tennie.

Parancsnok úr! köszönöm nagyon. Kis pajtás! elviszünk haza. Velünk alszol a szalmazsákon, Meglátod, mily puha s laza.

Apukám úgyis nekem egy kis Játzópajtáskát keresett. Parancsnok úr! vigyük haza hát E síró, bús kis gyereket!

Kis pajtás, jöjj a tábortüzhöz, Nézd! a füst hogyan gomolyog. Parancsnok úr! nézzén csak ide, A kis pajtás már mosolyog! . . .

Iff. Wiener János.
Makó.

Lázár és a bogarai.

Az idei táborunkban történt az alábbi eset, melyen még a mai nap is mulat az egész csapat.

A Farkas örs mindig vidám és mókás Lázárja szenvedélyes bogarászó volt. — Rossz nyelvek szerint nemcsak az erdőben lévő bogaracet okoztak neki számtalan kellemetlenséget, hanem a koponyájában lévő is. Azonkívül azt is mesélik róla, szintén rossz nyelvek, hogy nemcsak az erdőben szeret bogarászni, hanem az éléstár körül is.

Táborunk egy hatalmas cser- és tölgyerdő szélében húzódott meg, köztudomás szerint az ilyen erdőben van a legtöbb mindenféle bogár. A fiúk el is látták a bogarászó Lázárt annyi mindenféle bogárral, hogy alig győzte elrakni. Ezen a bizonyos délutánon is egy egész sereget kapott, mivel szolgálatban volt, nem tudta őket bogarász rítus szerint a földi szen-

vedéstől megszabadítani és csak hamarjában a sajkájába tette őket. De most hová tegye őket? Mert ha az a hitvány Szűnyog megtalálja, mind szabadon enged, vigyázva, nehogy valaki megsejtse az ő feltve őrzött kincseit, eldugta a szalmazsákja és a vánkosa közé — örök életében rendetlen fickó volt. Utána elégedetten dörzsölte a kezeit, ma itt senkisé fogja őket megtalálni az egyszer.

Később, miután szabad lett, egészen megfeledkezett a bogarairól. Tábortüz után az egész Farkas örs testületileg lepihent és egy rövid félóra mulva, az örsvezető segítségével, az egész örs szépen és nyugodtan fujja a kását. Irta Rudi bá' másnap az örsi naplóban.

Lázár barátunk feje alatt a sok szarvasbogár és más egyéb náció megunt a hosszú rabságot, egyszerűen kitortek a sötét és kellemetlen börtönükből. Idegen illatokat éreztek és elhatározták, egy kicsit körülnézzen ebben az idegen légkörben. Az egyik, akinek állandóan magasbátörő vágyai voltak, hegymászó turára indult, Lázár barátunk fejére, felkapaszkodott már az arcára és eddig minden jól ment, de Lázár orrán valahogy megcsúszott és kicsi híjja, hogy a bogártársadalom lapjai másnap nem számolhattak be egy szörnű turistá szerencsétlenségéről. Az eltűnési rovat már úgyis terjedelmes két hét óta és csak ez hiányzott volna még. De megőrizte a lélekjelenségét és az utolsó pillanatban megkapaszkodott Lázár barátunk pösze orrán a rágoival, természetesen egy jót csipve rajta.

Lázár felriad, azt hiszi, hogy Rudi bátyja tör a kobakját valami csalafintaságban, ezért keményen rendreutasítja.

— Rudi bátyám, ne mokázzon, hagyja békén az orrom, ha maga nem tud aludni, én tudok és szégyelje magát.

Rudi bá' egy méltatlankodó morgással hártja el magát a gyanut és dühösen a fejére húzza egészen a takarót és folytatja az alvást.

Egy másik szarvasbogár, amely gyengéd érzelmeket érzett fajának egy szarvatan példány irányában, felfedezi Rudi oszlopvastagságú meztelen lábászárát és szíve hölgyét egy kis sétára invitálja a szép holdvilágos éjszakában ezen a nagyserű meleg és puha terepen.

Rudi bátyánk félálomban nem tudja mire vélni a ballábaszárán végighúzódo csiklandós valamit, gondolt egyet, hogy a „Fejénél ragadom meg a bajt” s hatalmas erővel belemarkol Lázár szép hullámos üstökébe, odamennydörögve:

— Te Lázár, a rézangyolodat, megjáródám velem, még éjjel sem hagysz nyugtomat!

Lázárt az előbbi kellemetlen incidens végkép kihozta a sodrából, ő sem hagyja magát, két kézzel markol Rudi bá' ko-

bakján levő lombozatba és „Ne hagyj magad Lázár“ jelszóval jól megrángatja.

— He, Rudi bátyám, az én hajam kend ne bántsa, mert akkorát rikkantok, hogy összedül ez a rongyos sátor.

— Ne beszélj, Lázár, arra felelj, miért csiklandozod a lábam?

— Csiklandozza magát Rudi bátyám Szepezd község öreg bikája.

E barátságos diskurzus közben a sátor másik végén is nyugtalanodik valaki.

— Pajtás, ne komédiázz, aluggy, ha mondom!

— Te Szunyog, ne csipkegy, mert visszacsiplek — és hasonlók, közben serény vakarózdás az egész vonalon.

Végre Rudi bá' felfedezi a baj igazi okát, balkezevel Lázár üstökét szorongatva keményen, jobbával lenyúl a viszkető helyre, valami nagyot és keményet érez, ijedtében elengedi Lázár kobakját, odahajol, hogy megnézze az izét, hát elretentve látja a hold sápadt fényénél, hogy két gyönyörűen kifejlődött szarvasbogár sétáfkál az ő becses lábaszárán.

Jobbkezének a mutató ujját behajlítja, hüvelykujvél alátámasztja, mintha egy új húrja pendült volna, utána gyorsan egy koppanás és a szarvasbogarak gyönyörű 45° szögben repültek ki a sátorból. Megelégedetten mondja maga elé „úúgy“ és kiengesztelőleg fordul az ártatlanul bántalmazott barátjához:

— Bocsáss meg, kedves jó komám, de azt hittem, hogy te voltál, pedig csak ez a két hitvány szarvasbogár volt, de ugye, nem haragszol?

— Nem, nem — tiltakozik Lázár és amennyire csak tud, kihúzódik Rudi bátyja akció rádiusza alól, mert halványan derengeni kezd a koponyájában valami a sajkáról, meg a bogarakról. Előkeresi a zseblámpáját és odavilágít, ahová délután a sajkáját tette a bogarakkal. A sajka ott is van, de a bogaraknak hült helyük van már.

Fogvacogva a félelemtől és az elkövetkezendőtől, odaszól a Rudi bátyjának:

— Rudi bátyám, meglógtak a bogaraim, segítse őket összeszedni.

Most már az egész Farkas örs ült az ágyán és vakargatta kiki a sajó részeit, csak az örs legkisebb tagja, a Szunyog aludt mint a tej és motyogta álmában: Anyus, Anyukám! Ót nem bántja senki és semmi, csak legfeljebb az, ha neki kell a kondéért kisikálni.

Rudi látva a vészt, hamar félretéve a Lázárnak kiutalványozandó vezetői dorgatóriumot, razzitát rendezett a sátorban. Hogy mi módon csinálták, azt nem akarom részletezni, csak az eredményt ismeretem: 17 szarvasbogár, 9 hősincér, 3 szentjános, 3 szürke cincér, 6 galacsinhajtó és 5 orrszarvú, 2 amely kirepült.

Ezt a szép gyűjteményt Rudi bá' személyesen vette át és kilépett pontosan 100 lépést, ott pedig „höss“, az egész komániát szabadon engedte.

Lázárt pedig másnap örsileg kezelés alá vették, hogy az mit jelent, ezt csak az tudja megmondani, aki ismeri Rudi bá't, a csapat bírkózó és box bajnokát és a többi szép szál fiút.

Együttal Rudi bá' kiadta kemény parancsban, hogy aki a sátorban mégegy-szer bármi néven nevezendő bogarat me-részel hozni, az abban a pillanatban be fogja mutatni a motornélküli repülést.

Azt talán mondanom sem kell, hogy a mi szegény Lázár barátunk ezentúl nem-csak hogy a bogarakat ki nem állhatta, de még a természetrajz könyvében levő összes bogárbrákat is befestette sűrű fekete tussal.

A. J.

RIGMUSOK.

Az alábbiakban közöljük a rigmus pályázatunkhoz első és második díjat nyert két csapat néhány ügyes „aktuális strófáját“. Próbáljátok a névtelen köl-töket követni!

*Ha megszólal a tihanyi
Vén kolostor harangja,
Bügó szava messze hallik
S mindig-mindig azt mondja:
Bim-bam, bim-bam . . .*

*Szép élet a cserkészelet,
Magyar fiú attól éled,
A zászlóján lilioszál nyílik,
Kalapjához árvalányhaj illik.*

*Cserkészsátor árnya alatt
Elmerengve hallgatom,
Mit susog a cserfa lombja,
Ít mesél a Balaton.
Sej haj! Sej haj! . . .*

*Szép élet a cserkészelet,
Magyar fiú attól éled;
A zászlóján lilioszál nyílik,
Kalapjához árvalányhaj illik.*

*Hej hogyha én örvezető volnék,
Éjjel-nappal kedvemre dalolnék,
Azt dalolnám vig nótára, búsra,
Hogy a krumpli változzék át húsra.*

*Ezt a kerek konyhát járom én,
A töltött káposztát várom én,
De mikor a kukta kihozta,
Lett belőle — brr! — tökkáposzta.*

Budapest, 314. számú cserkészcsoport.

*Straub Impis, kedvelt tisztünk
Minden este
Fegyveresen indul el bős
Szarvaslesre.
És úgy ló, hogy még megérem,
Első lesz majd
Amszterdamban
Baklövésben!*

*Tábori újságunk ez évben
Szinte bombaként hatott.
Meg is vette, ki csak tehette,
A pompás tábori lapot.*

*S a lap színvonalának titka van.
Egy tavalyi „Magyar Cserkészt“ láttam
S itt újságunk eredeti cikkét
Nyomatásban mindet megtaláltam.*

*Jaguár, kedvelt főszakácsunk által
Készítődött e rendelet:
Reggelire nyolc liter vízben
Kell adni két liter tejet.*

*Sajnálom Jaguárt, mert e kérdés
Igy elintézetlen maradt.
Mert mi bírnók, oh, de meddig bírja
Gerence, e kisvízü patak?!*

*Egy fiú búsan panaszkolta,
Hogy eddig még jól nem lakott.
A szerencsétlen nem olvasá el
Biztos a tábori lapot.*

*Mert lapunkban ott volt e kis hír,
Mi itt következik alább:
Lapszerkesztőnknek kaphatók a
Legnagyobb hírlapi kacsák!*

A szolnoki 196. Damjanich cs. cs.

JELENTKEZÉSI FELHÍVÁS A KÄNDERSTEGI NEMZETKÖZI SÍ-VERSENYRE! A svájci nemzetközi cserkészháznál az idén is rendeznek nemzetközi versenyt. A verseny előre-látható ideje jan. 5-6. Korhatár 18 év. Hozzávetőleges utiköltség 200-220 P.

Amelyik csapatnak módjában ál-lana ezen résztvenni, október 25-ig okvetlenül jelentse az Országos Ve-zetőtiszti Testületnek.

A közgyűlésre vonatkozó legfonto-sabb tudnivalókat következő számunk-ban hozzuk. Éppen ezért lapunk nov. 1-i száma valamivel hamarabb jelenik meg, úgy, hogy már okt. 31-re lehetőleg a csapatoknál legyen. Viszont emiatt szükséges, hogy az e számba szánt hír-anyag e hó 22-ig feltétlenül a szerkesztőségben legyen. *Munkatársak, tudósítók! Vegyétek ezt figyelembe!*

Felhívás! Az Országos Vezetőtiszti testület szeretné a könyvtár részére meg-szerezni a *Vezetők Lapja I-II. évfolya-mát lehetőleg kötött példányban. Értesítést és árajánlatot kérünk a fenti címre.*

A sátrak javítása. A több oldalról jött érdeklődésre közöljük, hogy a sá-trak javítására vonatkozólag, a sátrakat szállító Magyar Kender-, Len- és Juta-iparral a cserkészcsoportokra kedvező megállapodást kötöttünk, amelynek értelmében ők a sátrakat típus szerint egy bizonyos átlagárban javítják meg, — akármilyen és akármekkora hiba van a sátron. Az átlagáron kívül csak az eset-leges foltozáshoz felhasznál anyag-meny-nységet számítják fel. A kis hibákat a csapatoknak eszerint házilag kellene ki-javítaniok, mert hiszen a sátrak szállí-tása is költségekkel jár, nagyobb hibák javítására ellenben ezen átlagáras meg-állapodást célszerű igénybe venniök.

Mivel a sátrak javítását csak a téli időkben tudják figyelmesen és gyorsan eszközölni, kérjük, hogy külön levélbeli értesítés mellett azokat a sátrakat, ame-lyek javítása fentiek értelmében szük-séges — gazdasági hivatalunkhoz, avagy közvetlenül a gyárba (Bpest, V., Falk Miksa-utca 26. vagy pedig Ujszeged, Magyar Kender-, Len- és Jutaipar címre) küldjék minél előbb, legkésőbb decem-ber 31-ig.

Ez ügyben felhívjuk csapataink figyel-mét a Magyar Cserkész borítékján a gyárnak ez ügyben közölt hirdetésére.

Gazdasági Hivatal.

Felhívás! Az Országos Vezetőtiszti Testület szeretné a könyvtár részére a *Magyar Cserkész I-III. évfolyamait le-hetőleg kötött példányban beszerezni. Aki rendel-ezik a fentiekkel és hajlandó eladni, írjon a fenti címre. Évfolyamon-ként 8 P-t szívesen fizetünk.*

Állást keres egy vaskereskedőségéd cserkésztestvérünk. Aki segítségére tud-na lenni, írjon egyenesen neki. Címe: *Barbalics Károly, Komárváros, Zala m.*

Jeladók figyelmébe! A budapesti rádió minden hét szerdáján, délután 1/2 4 órai kezdettel morse-tanfolyamot tart. Az előadások most kezdődtek meg, az elemi ismeretekkel, de minden órán történik gyors diktálás is. A rendkívül jól használható előadást rádióhallgató jeladóink figyelmébe ajánljuk.

Hány motorkerékpár van? 1927-ben 1,726,241 db motorkerékpár volt használatban az egész világon. Ebből Angolországra jutott 629,648, Németországra 287,000, Franciaországra 155,000, az Egyesült-Államokra 134,678, Ausztráliára 70,228, Olaszországra 64,575, Németalföldre 43,520.

A gyilkoló por. A nagyvárosi ember 24 óra alatt egy egész évökánál kormot és port lélegzik be. 60 %-kal több ember hal meg a tisztátalan levegő következtében, mint egyéb betegségek folytán.

Érdekes adatok a Cholnoky-féle Atlaszból. A Föld össztakossága 1,864 millió. Ebből: Ázsiában lakik 1,027,000,000 Európában 469,000,000, Észak-Amerikában 154,000,000, Afrikában 135,000,000, Dél-Amerikában 70,000,000, Ausztráliában és Óceánián 8,800,000.

Legsűrűbb a lakosság Európában, ahol 47 lakó jut 1 km²-re, Ázsiában 23, Észak-Amerikában 63, Afrikában 45, Dél-Amerikában 39, Ausztráliában 1.

A Föld felszíne 509,950,000 km², amelynek csak 29,4 %-a szárazföld.

A Balaton felszíne 650 km², a Genfi-tó 582, a Bodén-tó 538, a Garda-tó 370, a Szkutari-tó 355, a Fertő-tó 350.

A madridi színházégés. Az elmúlt hetekben borzalmas katasztrófa történt Spanyolország fővárosában. A zsúfolásig megtelt Novedado színházban előadás közben a színpadon tűz támadt. Pillanatok alatt elvesztette a közönség a fejét, kitört a pánik, mindenki menekült. Amerre csak tudott. Sokan az emeletről leugráltak a földszintre s összetörve magukat, ott fulladtak meg a füstben, mások a kijáráshoz rohantak, de ott úgy összetorlódtak, hogy jóformán senki sem menekült meg közülök. Az egyik folyosón, melyet a tűz nem is ért el, a mentésnél egész tömeg holttestet találtak. Százon jóval felül volt a halottak száma s több száz sebesült maradt a tűz színhelyén. Amint az újságok írják, a közönség között volt 20-25 fiatal ember, kik a borzalmas felfordulásban sem vesztették el a fejüket. Egymásután eresztették le az ablakon az as-zonyokat és a gyermekeket, nagyon sok emberéletet mentettek így meg, de közülük több ott vesztett. Ez a pár spanyol fiatal ember lélekben cserkész volt. Ők tudták, mi a kötelességük. Nyugodtan maradtak a halálos veszedelemben is, s míg mások egymást tiporták le, hogy megmeneküljenek, ők felhasználták minden alkalmat, hogy embertársaik életét, ha kell a sajátjuk árán is, megmentsék. Magyar cserkészek, tisztelegiünk a spanyol ifjak előtt!

Idegen nyelveket beszélő cserkészek és cserkésztisztekhez intéz kérést a „Magyar Diák Utazási Iroda”. Arra kéri az angolul, franciául, németül, olaszul beszélő cserkészeket, hogy a közeljövőben Budapesten rendezendő nemzetközi diákkongresszus alkalmával vállaljanak tolmácsi szolgálatot, mert ez alkalommal mintegy 2500 külföldi diák jön Budapestre. Akik tolmácsi vagy vezetői szerepre vállalkoznak, jelezzék azt egy levelezőlapon. A Magyar Cserkész szerkesztősége továbbítja a jelentkezést illetékes helyre.

KÖNYVISMERTETÉS

Faragó: A kislíú és a cserkészet. Alig néhány hónapja jelent meg Faragó Ede orsz. vezetőtiszti szerkesztésében ez a pompás könyv, amely a cserkészsorba még be nem osztható gyermeknek cserkészszerű nevelésével foglalkozik. És már második kiadásról kellett gondoskodni. Az elsőt valósággal szétkapkodták.

Ez az óriásisiker igazolja, hogy *Faragó Ede* s az ő munkatársai, *Koszterszitz József dr., Radványi Kálmán dr. és Haranghy László dr.* valóban olyan könyvet adtak a gyerekeket szerető s velük foglalkozni akaró emberek kezébe, amelyre nagy szükség van. És igazolja azt is, hogy ezt a könyvet jól megírták.

A „Kislíú és a cserkészet” olyan nagy hatással volt a vezetőkre, hogy az egész országban mindenütt alakultak s alakulnak egyre a cserkész-apród csapatok. Mindenki szereti ezeket az alakulatokat, mert kedvesek, romantikusak s mindenkifelett magyarok. Az eredmény minden szónál ékebben bizonyítja, hogy az a nevelési irány, amely e könyvben van lefektetve, rendkívül alkalmas arra, hogy a kislíúkat jó cserkészekké nevelje.

A második kiadásban benmaradt minden, ami szép, jó, vonzó volt az elsőben. De kibővült még egy nagyon fontos részszel, amely az összejeveletekre anyagot s több kedves szertartásra utasítást ad. Az eddigi tapasztalatok leszűrése és feldolgozása a bővítés, úgy hogy a II. kiadás nagy lépéssel viszi előbbre a cserkész-apród-ügyet.

Szeretettel ajánljuk e könyvet mindenkinek figyelmébe, aki szereti a gyermeket s akinek nemes törekvése az, hogy a magyar gyermekből magyar férfit neveljen. Élvezetet és gyönyörűséget nyújt a könyv azok számára is, akik maguk nem foglalkoznak a cserkész-apródokkal, de szerető figyelmük a gyermek felé fordul. A könyv olvasása mindenki számára felüdülést, derült és tiszta örömet jelent: kedves elmerülést a gyermekek világába, ahol él a mese, csapong a fantázia és bontakozik ki az élet legnagyobb csodája: a széplelkű, mosolygó, mindenkit jóságra hangoló gyermek.

A „Kislíú és a cserkészet” II. kiadása, mely izléses kiállításban, 136 oldalon jelent meg, 1:40 P-ért kapható a Cserk.-boltban.

„Szabadba fiúk!...” a címe annak az izlésesen kiállított képes füzetnek, amelyet a cserkészparkról, annak történetéről, működéséről, berendezéséről stb. írt a park parancsnoka, *Sztrilich Pál*, minden magyar cserkész kedves Polcsi bácsija. A gazdagon illusztrált füzet rövid, világos képet nyújt arról a nagy-szerű munkáról, amelyet a cserkészpark az egész magyar cserkészet érdekében már eddig is végzett. De nem ez a célja a „Szabadba fiúk!...”-nak, hanem az, hogy felhívja a cserkészek figyelmét erre a mi nagy kincsünkre s odacsalogassa azokat, akik még nem voltak odakint. Aki e füzetet elolvassa, meggyőződhetik arról, hogy hasznosabban, cserkésziebben alig tölthet el cserkész egy-egy szabad délután, mintha kimegy a parkba, mert ott nemcsak a természet minden szépségét élvezheti, nemcsak nagyszerűen játszhat a pompás tereken, hanem akaratlanul is gyarapítja cserkész-tudását és ismeretét, mert minden van ott, ami segítségére lehet egy törekvő cserkésznek munkájában.

Természetesen magába foglalja ez a füzet mindazt, amit tudnia kell annak, aki hosszabb vagy rövidebb ideig a cserkészparkban akar tartózkodni. Azért el kell ezt olvasnia minden őrsvezetőnek, aki őrsét ki akarja oda vezetni.

Vidéki csapatok, ha Budapestre jönnek, el ne készítsék addig budapesti tervüket, míg el nem olvasták a „Szabadba fiúk!...”-at. Mert egészen bizonyos, hogy amit itt olvasnak, az befolyással lesz a pesti program összeállítására.

De olvassa el ezt a füzetet minden cserkész. Igaz gyönyörűsége lesz benne. Boldogan látja majd az eddigi munkát, annak gazdag eredményét s a cserkészpark lelkes parancsnokával, az ötletekből és tervekből kifogyhatatlan „Polcsi bá”-val együtt tervezget, együtt szó majd álmokat a magyar cserkészet nagyszerű fejlődéséről.

A cserkészpark parancsnoksága minden csapatnak elküldi a „Szabadba fiúk!...”-at. De bármelyik cserkész *ingyen* megkaphatja azt, ha e kívánságát közli a Magyar Cserkész szerkesztőjével s beküldi portóra egy 8 filléres bélyeget.

Székykeresztúri Molnár Sándor: Magyarország védőasszonya. Egy széky főhadnagy költő munkája ez a füzetke, mely szépen csendülő versekben beszél el, mint ajánlotta fel szent István Magyarországot szűz Máriának és mint fejlődött tovább nagy királyaink alatt a Mária-kultusz. A harmadik rész „Könyörgés Magyarország Védőasszonyához” címmel gyönyörű verses Mária-imádságot tartalmaz. A füzet ára 1 P. Megrendelhető utánvétellel: Molnár Sándor honvédfőhadnagy, Ludovika-Akadémia, Budapest.

N. Borsos Miklós: Mindent a hazáért. Ifjúsági színmű 1 felvonásban. A szabadságharc idején játszódik le ez a kis történet. A kis Pista szeretne bejutni Damjanich vörössapkáinak közé, ahol édesapja is szolgált. Damjanich tréfasan elküldi azzal, hogy csak akkor veszi be katonának, ha fog egy eleven ellenséget. Pista pár pajtsával megteszi ezt: a falu határába érkező rácz járort lefegyverzik és átadják a foglyokat Damjanichnak. Pista eléri célját, bekerül a vörössapkas regimentbe. Ismert, sokszor feldolgozott tárgy ez, de gyorsan perdülő párbeszédeivel alkalmas arra, hogy cserkészköznyelven elszórakoztassák vele a közönséget. Ajánljuk csapataink figyelmébe.

Állataink téli álma. *Vitéz Kanabé Dezső* debreceni tanárnak, cserkésztisztnak most megjelent könyve viseli ezt alcimet. Érdekes, színesnyelvű, mindvégig lebilincselő olvasmány ez, melyet az állatvilágot szerető gyermek ép oly élvezettel forgathat, mint a természet rejtekeit kutató felnőtt. Bevezet az állatok életének számos érdekes titkába, általános képet ad az erdő-mező mozgalmak világáról, élvezet a téli álmát alvó medvének s társainak a vackához és mindezt egy regény érdekességével és egy kutató, tudományos munka alaposágával teszi. Ez irányban úttörő szakmunkával ajándékozta meg a magyar olvasóközönséget, s amellett az ifjúságot biztosan vezeti a természet csodás útjain, „mert minél mélyebben hatolunk a természetben, annál több újat és szépet tárunk fel.” Gazdagabb lett a magyar cserkészirodalom, de még a magyar tudományos irodalom is ezzel a művel, mely méltán foglalhat helyet minden cserkészkönyvtárban, s nélkülözhetetlen lesz minden természet-szerető ifjúnak. Kapható a Cserkész-boltban.

A Magyar Ifjúsági Vöröskereszt kiadványai:

1. **Magyar Ifjúsági Vöröskereszt folyóirat**, szerkesztte *Angyalné Lőrinczy Erzsébet*. A legszebb magyar ifjúsági lap. Tartalma művészien érdekes és jellemképző. Megjelenik minden hó elsején. Illusztrációi magyarosak, mellékletei értékesek és szórakoztatók. Egyes szám ára tagoknak: 0:24 P, egész évre: 2:40 P; nem tagoknak egyes szám: 0:40 P, egész évre: 3:20 P.

2. **A Magyar Ifjúsági Vöröskereszt Kongresszusának Naplója**, szerkesztette *Sebestyén Erzsébet*. Az egyesület 7 évi működésének és eredményeinek összefoglalása az első országos pedagógiai kongresszus keretében. Ára 1 P.

3. **Anyák napja**, írta *Sugár Béla*. A Magyar Ifjúsági Vöröskereszt által bevezetett új nemzeti ünnep ismertetése. Ára 0:50 P.

4. **Az édesanya** (antológia), szerkesztette *Sugár Béla*. Száz vers Anyák napjára. A legnagyobb magyar költők anyadicsőftő versei. Ára 2 P és postaköltség.

5. **Napnyugati játékok**, I. kötet, írta *Doby Ida*; II. kötet, írta *Doby Ida* és *Sárközi Pálné*. Vezérkönyv a gyermekek játékos foglalkoztatásához. A legszebb játékok gyűjteménye. Ára tagoknak: 1 P; nem tagoknak: 1:50 P kötetenként.

6. **Egészségügyi előadások vezérfonala**, írta *dr. Antal Illés*. A legfontosabb egészségügyi kérdések szakszerű ismertetése ifjúsági vezetők részére. Egészségügyi versenylappal. Ára 0:60 P; nem tagoknak: 0:80 P.

7. **Képeslapsorozat**, rajzolta *Köszegi Bella*. Művészi jelenetek az Ifjúsági Vöröskereszt életéből. A sorozat ára (10 drb) 0:96 P.

8. **Jelvények**: Ifjúsági jelvény, ára 0:40 P, tanárelnöki jelvény ára 1 P.

Megrendelhető az egyesület központjában Budapest, VIII., Baross-u. 15.

I. KERÜLET.

A 32. Levente cs. cs. szeptember elején 2 cserkész, egy öreg- és egy kiscserkész-rajban, ill. 2 III-ik, 2 II-ik és 1 I. osztályú őrben indította meg a munkát. Programmunk a kiképzés mellett az őrvezető és tisztképzés, a leventeség és a belső élet fejlesztése. Az előbbieket megvalósítása céljából a csapatból már hatan voltak tisztítáborban. Most nagy örömmel várjuk a második, kelenföldi új otthonunkat.

II. KERÜLET.

A miskolczi ref reálgimn. 19 sz. Bükk cserkészcsapata f. évi szeptember 22., 23., 24. napjain kirándulást rendezett

Miskolc—Szín—Aggtelek—Rudabánya—Ormospuszta—Miskolc útiránnyal. Részt vett a parancsnok vezetése alatt 37 cserkész. A kirándulás sok cserkészismeret gyakorlására volt alkalmas. A jó őszi idő hideg cseppjei oly ridegen verték a fejünkhöz; „most legyetek jó kedvűek! Igaz, mi sem maradtunk adósok. Pöttömök hátul semmit nem énekeltek oly nagy kedvvel, mint ilyenkor: „Azért a cserkészt nem adnék egy almát...”

A barlang a maga csodás földalatti világával a rejtett kincsek, a szépségek gondolatát véste lelkünkbe. Oly közel a trianoni határhoz, ha már nemzeti imádságát elmondta, mivel fordulhatna Istenéhez a református cserkész: Te benned bízunk eleitől fogva. A rudabányai vaskövek titeket juttattak eszünkbe Szepes—Gömör—Zólyom magyar lakói. Rátok gondoltunk. Mély lelki élmények — vig, játékos órák fényén át örökre drága élmény ez az út. *Iródeák.*

III. KERÜLET.

Az 50. sz. Hunyadi cserkészcsapat ez évben először vett fel kötelékébe

A MAGYAR CSERKÉSZ

előfizetési ára:

*Negyedévre 2 pengő,
félévre 3.60 pengő,
egész évre 6.40 pengő.*

Előfizetni lehet a Magyar Cserkészszevetség Gazdasági Hivatalában: V., Hajnal-utca 6., készpénzzel, vagy postautalóvány útján, vagy a Magyar Cserkész 31.428 sz. postatakaréki csekk számláján.

*

A Magyar Cserkészszevetség hivatalos lapja a

VEZETŐK LAPJA

Szerkeszti DR. KOSZTERSZITZ JÓZSEF

Szerkesztőség:

Budapest, IX., Ráday-utca 43 - 45.

Kiadóhivatal:

Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz.

(Cserkészház)

Előfizetési ára:

Félévre 2 P. ~ Egész évre 4 P.

*Előfizetni ugyanúgy lehet, mint a
MAGYAR CSERKÉSZ re!*

I. osztályos gimnázistákat, akikből megalkototta az első apród-őrsöt s ezáltal megindult a csapatban a rendes — és öregcserkész — tevékenységen kívül az apród munka is. Reméljük, hogy Faragó Ede: „A kistű és a cserkész” című nagyszerű művének szellemében sikerül jó munkát végezniök. A csapat létszáma 100-on felül van.

Szerenád Szombathelyen. Vitéz Veder Mihály ker. elnök tiszteletére a III. ker. szerenádöt adott, amelyen az összes szombathelyi csapatok megjelentek a ker. zenekarával.

IV. KERÜLET.

Cserkészmunka a bérmlásokon. A Győri Kath. Legényegylet 450. sz. „Pálffy” öregcserkész csapatának egyik mentőőrsé f. hó 22. és 23.-án a győri székesegyházban, illetve a révfalui plébánia-templomban a bérmlások alkalmával mentőügyleti szolgálatot teljesített. Minthogy ez évben a bérmlás Szentségét Magyarország Herceggprímása nyújtotta a híveknek, a templomok mindkét helyen olyannyira zsúfoltak voltak, hogy az ájtatoskodók közül sokan elájultak és összeestek. Így a „Pálffy” cserkészek mentőőrsé, dr. Németh Gyula cserkésztszist mentőorvos vezetésével a székesegyházban 15 esetben, a révfalui plébánia-templomban pedig egy esetben nyújtott segílyt.

A győri „Pálffy” öregcserkészek évi munkanyitása. A Győri Kath. Legényegylet 450. sz. „Pálffy” öregcserkészcsapata f. évi szeptember hó 26.-án tartotta évi munkanyitó csapatgyűlését. Horváth László csapattszist meleg szeretettel kérte a parancsnokot és a tisztikart, hogy — mint eddig — az új munkaévben is lelkes vezetésükkel irányítsák a csapatot munkájában. Seller Pál csapatparancsnok a tisztikar nevében is örömmel ígerte vezető és segítők kezük nyújtását, s a fiúkat komoly, férfiasan becsületes, magyar cserkészmunkára buzdította azzal a biztos reménnyel, hogy elvégzendő jó munkájukra Isten áldása száll. A csapat eddigi hat őrsé az újonnan felvett próbaidős cserkészekkel 62 összlétszámmal 8 őrsre szaporodott. A csapat idősebb öregcserkészeiből a „vénőrs” is alakulóban van.

VIII. KERÜLET.

A mezőtúri ref főgimnázium 263. sz. „Szegedi Kis István” csapatának tagjai az új iskolaév kezdetével ismét összegyűltek, hogy a szünidő alatt szellemileg és testileg felüdülve, megerősödve ismét együttesen folytassák nemese, jellemnevelő munkájukat. Kellemsen érintett bennünket az a változás, mely a „Farkaskölyök” raj megalakulásához fűződik. Ugyanis kis cserkészeink száma annyira megnövekedett, hogy számukra külön rajt szerveztünk. A kis gyermekcsapat, reméljük, hogy frissítő erővel hatja át az idősebb harcosokat. A csapatbeosztás és a részletes program megbeszélése után részletes parancsnokunk, Kiss István gimn. vallás-tanár úr, az örök értékű biblia alapján adott utasítást az ez évi munkánkra.

Nagy László, őrvezető.

TEMESI: CSERKÉSZKÖNYV nélkül nem tehetsz újoncpróbát. ~ Őrsvezető vagy? MAJOR: ŐRSVEZETŐK KÖNYVE nélkül? ~ Édesapád SÍK: VEZETŐK KÖNYVÉ-ből ismeri meg legjobban a cserkészetet. ~ Jamboreera tanulj angolul FISCHER—JANSON: ANGOL NYELVKÖNYV-éből. ~ A NAGY FŐNÖK KÖNYVEI az erdőt varázsolják köréd.

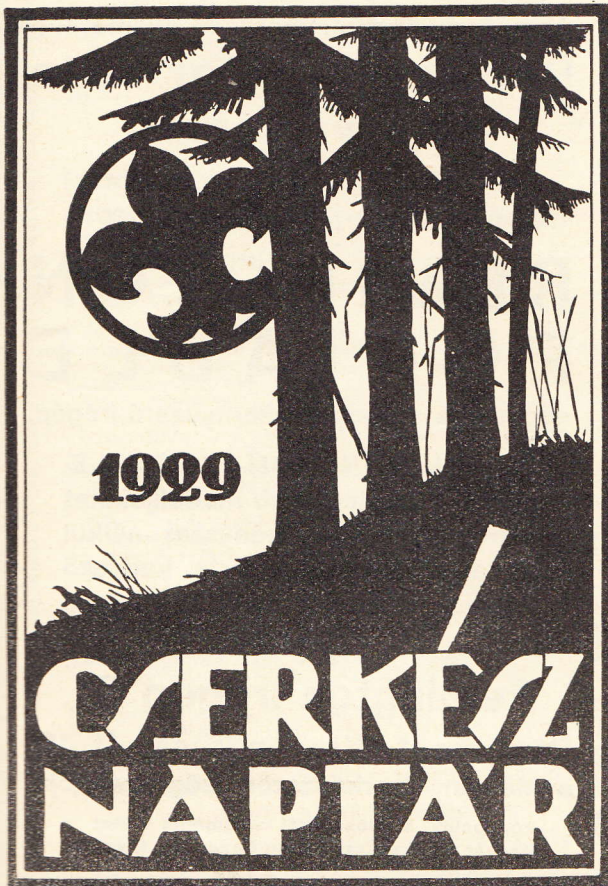
SZERKESZTŐI ÜZENET

Mindazoknak, akik a múlt hó végén írt levelemre válaszoltak s akik a kért névsorokat beküldötték, vagy annak elmaradását mentették, ezúton mondok köszönetet. Ne haragudjanak, hogy egyenként nem válaszolok, de ez technikailag lehetetlen. Köszönöm a segítséget. — **K. J. Gyula.** Egy egész lapot küldtettem neked, abból minden árat megtudhatsz. Az áruk minősége csak elsőrangú. — **Rákóczi.** Leírásod lelkes, szép is, de valahogy mégis nehézkes. Olyan, mint egy nehéz tusakodás után született magyar dolgozat. Több üdeség, több frissesség kellene, hogy legyen benne. Annyival is inkább, mert semmi újat nem mond. Remélem, máskor nagyobb sikerrel jössz. Ezt nem közölhetem. — **„Ne csüggedj magyar!”** Kedves leveledet köszönöm. Hát csak légy is jó talaj minden jó mag számára! A tollparipát pedig soh' se fekézd! Nekem nagy örömmre van minden írásod, még ha nem közlöm is szellemed sziporkáit. A beküldött vers határozottan a jobbak közül való. Van benne eredeti ötlet s a stílusa is egyre gördülékenyebb. A „Napi jótett” kevésbé sikerült, valahogy nagyon erőtlen. Ellenben a „Mégis mozog a föld” határozottan ügyes. Kár, hogy témája miatt nem közölhetem. Azt hiszem, sokan mondanák, hogy nem való a M. Cs.-be. De azért csak írd ilyesmit is és pedig arról, amihez kedved van. Azt bízd reám, hogy mit közlök belőle. Te ettől függetlenül írd. Ebben az elbeszélésben új formában látlak: mint humoristát, aki különösen jól jellemzi és írja le az egyszerű népet s annak beszédét. Várom a folytatásokat. — **Tábori kobzos 182. Uhn.** Határozot-

tan érdekes. Jól megírtad. Fordulatos, izgalmas. Csak a vége hagyatlik, laposodik el. De még sem alkalmas a M. Cs.-ben való közlésre. Ilyen apróról — bár lehet, hogy van — nem szívesen közlök írást. Hiszen annyi drága jó édesapa van, akiről nem írnak. Töled azonban szeretnék kapni más tárgyú — nem feltétlenül tendenciózus — elbeszélést. Tehát új munkára vár a Magyar Cserkész. — **T. A. 758. „Méliusz.”** A beküldött vers nem költemény, csak afféle aktuális strofa, rímekbe kényszerített nem túlságosan fontos tárgyú elbeszélés. Az ilyesminek csak a csapat szempontjából van jelentősége. Másokat nem érdekel. Azt kérde, hogy miről írsz? A költőt épen az jellemzi, hogy tele van mondánivalóval s nem bírja elhallgatni véleményét, lelke megnyilatkozását, még ha megkövezik is szavaiért. Akinek nincs témája, az nem költő. Te se kérj hát témát. Ha nincs mit mondanod, ne írd. Mert költemény csak abból lesz, ami a lélek mélyéből, mintegy benső kényszer szülte megnyilatkozásból fakad. — **Péká.** Leveled lapzártakor érkezett. A hírt még beszorítom, de egyéb írásodra már nincs hely. A pályázat eredményét nem tudom megírni most. Majd utána nézek. — **Cs. A. 208. Szt. László.** Ujabbán jött leveledre s írásodra legközelebb válaszolok érdemben. Ha csak lesz időm, külön levélben írok. — **E. T. 314.** Egészen ügyes a „természetrájk”-od. Későn kaptam meg, ezért nem közlöm. De lehet, hogy majd rákerül a sor. Szívesen látnék más humoros dolgot is tőled. — **Sz. E. Szeged.** Leveled őszinte szomorúságot okozott nekem. Igen súlyos vádakat emelsz ama „kiváló tehetségű” cserkésztestvéred ellen. Az orvoslásnak csak egy útja lehet: tárjátok fel a helyzetet őszintén, kertelés nélkül a parancsnok

úrnak. Vonuljanak fel az „elnyomottak”, a „lenézettek” s mondják el panaszaitkat. A parancsnok úr a ti vezetőtök. Neki kell s ő bizonyára fog is segíteni. Csak tovább ne hagyjátok hallgatagon az ügyet. Ha kelevény van a testben, ki kell azt operálni, nehogy elgennyesedjék a vér s elpusztuljon az egész szervezet. Inkább fájjon az az operáció, de meg kell tenni! — **A. Gy. „Rákóczi.”** Kedves szép megemlékezésed azért nem került a lapba, mert már ki volt szedve, sőt nyomás alatt állott egy ugyanazon tárgyú más cikk. Sajnálom, mert írásod meleg szívből fakad s ez mindig hat minden meleg szívre. — **S. G. 908. Kossuth Lajos.** Ejnye, ejnye! Azt csak illenék tudni, hogy a M. Cs. szerkesztősége nem a Ráday-, hanem a Hajnal-utcában van. Kiváltképpen egy költőjelöltnek! Mert költő még nem vagy! Bizony gyenge kis zöngemény az „A diák élete”. Tartalma szerint, előadása szerint is az. Próbálj különbet írni. — **Sz. A. 921. Ujpest.** Kellemesen lepett meg írásod. Ez nem lehet a Te első versed. Sokkal gördülékenyebb, sokkal jobb stílusú, mint amilyenek az első kísérletek szoktak lenni. Nagyon szeretném, ha több versedet olvashatnám. Küld csak be a többit is szaporán. Aztán írd meg, ki vagy? Mert egészen romantikus a bemutatkozásod: angol származás, Cunard Line levélpapíros, angol dátum, hibátlan magyar írás... Szeretném tudni, hogy ki vagy s számíthatok-e rád, mint munkatársra?

Felelős szerkesztő: VIDOVSZKY KÁLMÁN.
Felelős kiadó: Dr. ZSEMBERY GYULA.
Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz. (Cserkészház.)
Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Magyar cserkész
csakis a híres magyar gyártmányú
KAKAS-PASZTÁT
használja,

mert vízhatlanná teszi cipőjét, cipőbőrét
konzerválja, puhítja, repedéstől megóvjá!

Gyártja Magyarország legrégebbi gyára:

BENES TESTVÉREK
VEGYÉSZETI GYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
Győr – Budapest.

Diákok!

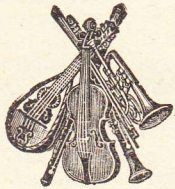
Használt tankönyveket

legmagasabb áron vásárol:

KÖZPONTI ANTIQUARIUM

Budapest, IV. kerület, Múzeum-körút 17. szám.

Telefonhívásra házhoz megyünk! (Automata 883-64.)

STOWASSER

cserkészek szállítója

BUDAPEST

II. KER., LÁNCMÉNY-UTCA 5. SZ.

Hangszerek elismert legjobb gyártmányok. — Húrok legjobb minőségben.

Javítások, továbbá bármely hangszernak szakszerű elkészítése!

Első magyar hangszergyár!

Rágógummi Wrigley-féle és üdítő cukorkapasztillák

citrom, narancs és menthol ízekben, hengeralakúra higiénikusan csomagolva. Ünnepek, kirándulások és táborozásra legalkalmasabb. Csapatoknak nagyban árban utánvétellel vagy bizományba.

Kapható a „Cserkészboltban” is. Magyarországi főlerakat:

PULJER J. Budapest, V., Garam-utca 25.

Cserkész **MENTŐTÁSKA** elsősegélynyújtáshoz tökéletesen felszerelve, izléses, praktikus kivitelben, beosztásos bádogdobozban, vízhatlan vászonzuhattal, vallszíjjal beszerezhető

„TURUL” KÖTSZERGYÁRBAN
Budapest, II., Erőd-utca 1-3. szám.
Telefon: 526-42. Ara la felszereléssel 12,50 P Telefon: 526-42.
„IIa felszereléssel 11,50 P
Hiányos mentőszekrények kiegészítését vállaljuk. — Postai megrendeléseket leggyorsabban elintézzük.

Uj beszerzési forrás!

Sportfelszerelés és
Cserkészfelszerelés!

BÁRD, Kossuth Lajos-u. 4.

A Magyar Ifjúsági Vöröskereszt Egyesület
eláruló helye

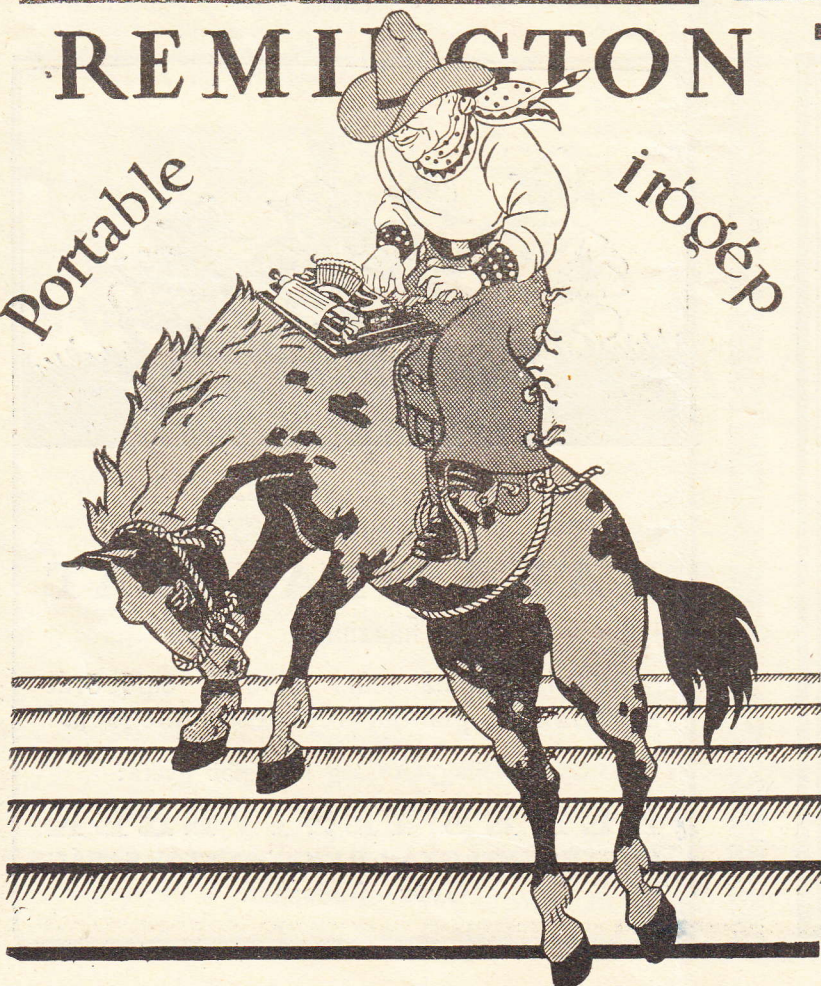
a **Cserkészboltban** van
V., Hajnal-utca 6. sz., Cserkészház.

Kézügyességek, kézimunkák, terítők, díszes párnák, babák, karácsonyfadíszek stb. feltűnően olcsó áron kaphatók.

REMINGTON

Portable

írógép

Az egész világon ismerik és elismerik a
Remington Portable
írógép fölényét.

Nem játék! Nem miniatűr!
Hanem komoly hordozható gép a

REMINGTON PORTABLE

négy soros, standard billentyűzetű írógép.

Úgy a REMINGTON-PORTABLE, mint a többi legújabb modelljeinket díjmentesen, vételkényszer nélkül mutatjuk be országsszerte, kedvező fizetési feltételek mellett, 18 havi hitelre is.

Remington Írógép Rt.

Budapest, VI., Andrassy-út 12.
a Magyar Cserkészszövetség szállítója.

Írógépeink kiválóságáról véleményét adhat a Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatala.

CSEKÉSZBOLT

Szövetkezet (Cserkészház, Bpest, V., Hajnal-u. 6.)

Telefon: 920-98 és 975-05. Postatakarékpénztári csekkszám 34.383.

A Magyar Cserkészszövetség kizárólagos hivatalos szállítója.
Az Ifjúsági Vörös-Kereszt elárúsító helye.

ÁRJEGYZÉK:

Aluminium csajka, 1 literes	2.30,	félliteres	—	—	—	1.70
„ eteldoboz rekeszekkel, nagys. szerint	9.80,	6.90,	—	—	—	5.20
„ gyorsfőző, 1 edénnyel	6.—,	2 edénnyel	—	—	—	6.90
„ ivópohár, lapos	—80,	csőrös, fogóval egy-	—	—	—	—80
„ negyed liter 1.—,	összetelhető	—	—	—	—	—80
„ kávéskanál sima vagy mintás	—	—	—	—	—	—16
„ kanál sima vagy mintás	—	—	—	—	—	—20
„ kulacs, félliteres	2.80,	u. a. patenzzárral	—	—	—	3.60
„ karabinerrel félliteres	3.30,	1 literes	—	—	—	3.90
„ ugyanaz filchuzattal fél l. 5.—,	1 l.	—	—	—	—	6.—
„ lápostányér, 210 mm	—80,	mélytányér, 210 mm	—	—	—	—90
„ só- és paprikaszóró	—	—	—	—	—	—64
„ teatojas	—	—	—	—	—	—30
„ vajtartó, csavarmentes üvegbetéttel, nagys. sz.	3.—,	2.40,	2.20,	—	—	1.50
„ villa, sima	—	—	—	—	—	—20
Arvalányhaj	—	—	—	—	—	—10
Bot, cserkész, méterbeosztással	—	—	—	—	—	1.10
„ tisztí jégcsúccsal	—	—	—	—	—	2.70, 2.—,
B. P. öregcserkész bot	—	—	—	—	—	2.—
Bumerang	—	—	—	—	—	3.50
Cipő szögezett, duplatalpú turacipő bőrbéléssel	—	—	—	—	—	43.—
„ szicpő különlegesség	—	—	—	—	—	43.—
„ magasszárú, csattós, duplatalpú	35—39-ig	27.—,	—	—	—	—
„ 40—43-ig	29.—,	44—46-ig	—	—	—	30.—
„ Haferl-mintájú félcipő, barna boxbőr	30.—,	bagaria	—	—	—	36.—
„ fűző bőrből 1.—,	cethalbőrből	—	—	—	—	1.50
„ szög 0.04, 0.02, 0.01, szögelés garnitúra	140 darab	—	—	—	—	4.20
„ szögeles garnitúra	140 darab	—	—	—	—	4.20
„ talpbetét párja papír	—20,	filc	—80,	soffa	—	—80
Csabajáték	—	—	—	—	—	8.—
Csajka, khaki zománcozott, fogóval	—	—	—	—	—	2.30
Derekszija angol mintájú, öntött bronz, liliosos csattal	—	—	—	—	—	3.80
„ farkaskölyök, apródok részére	—	—	—	—	—	2.40
„ csatt liliosos	—	—	—	—	—	2.—
Évöszköz összerakható kan.-villa	—60,	kan.-villa-kés	2.50,	—	—	1.50
Farkaskölyök újjas, barna, kék v. zöld nagys. sz.	10.—től	—	—	—	—	—
„ váltszalagok, minden színben	—	—	—	—	—	—50
Fianell, prima, 78 cm szél. m-ként	1.80,	angol 90 cm szél.	—	—	—	2.40
„ angol gyapjú	—	—	—	—	—	5.—
Fogkefetékek, celluloid	—	—	—	—	—	1.20
Hátizsák, norvég II. bőrszegélyek, rézcsattok 3 zseb	—	—	—	—	—	—
„ 55x55 cm	—	—	—	—	—	24.—
„ norvég I. ugyanez kisebb 50x50 cm	—	—	—	—	—	22.—
„ norvég 0 magyar gyártmány	—	—	—	—	—	20.—
„ Lomnicz, fenti kivétel 2 zseb 50x50 cm	—	—	—	—	—	13.50
„ Hargita, vadászvászón, 1 zseb, 38x38cm	—	—	—	—	—	5.—
„ Kárpát II., 48x55 cm 2 zsebbel	10.—,	Kárpát III. 50x50,	2 zsebbel	12.—,	Kárpát IV. 60x60	cm 2 zsebbel
„ katonai, két zsebbel	—	—	—	—	—	14.—
„ katonai, két zsebbel	—	—	—	—	—	6.40
Huj-huj-hajrá! Cserkészjáték	—	—	—	—	—	4.—
Igazolványok	—60,	fémkerettel	—	—	—	1.50
Ing khaki flanelből, 28—34	5.60,	35—40	6.—,	41—45	—	6.80
„ prima angol flanelből 28 sz.	5.20 +	számonként	—	—	—	—20
„ tisztí, angol gyapjúflanelből	—	—	—	—	—	16.—
Iránytű, réz 25 mm	—80,	30 mm	1.—,	35 mm	—	1.40
„ bronz, elzárható 30 mm	2.50,	35 mm	—	—	—	3.—
„ nikkelezett, elzárható, rádiumos 80 mm	3.80,	35 mm	—	—	—	4.20
„ rádiumos, elzárható	—	—	—	—	—	4.80
„ Bézard-rendszerű	—	—	—	—	—	16.80
Jelvény cserkész, kiscserk., apród, farkaskölyök	—20,	öreg-	—	—	—	—20
„ cserk. —40, I—II. oszt. —24, II. oszt.	—	—	—	—	—	—12
Kalap, cserkész, angol forma, viharszijaal	—	—	—	—	—	5.40
„ örsvezetői, ill. öregcserkész, a fenti kivételben, szabályszerű, prima börszijaal	—	—	—	—	—	6.10
„ tisztí, a fenti kivételben, szabályszerű, prima börszijaal 6.30, angol tisztí szürke	—	—	—	—	—	12.—
Kalapszija, tisztí, prima, varrott —80, örsvezetői, öregcserkés —64, cserkész, bőrből —64, cserkész, viaszosvászón csattal 20.—,	kiscserkés, kék szal. —24	—	—	—	—	—
Kések: rugós fémből 1.30, angol mintájú cserkészés 2.—	mindentudó 2.40, u. a. amerikai mintájú 3.50, u. a. cserkészfaj védjeggyel 4.20, u. a. svájci mintájú 4.50, u. a. agancsnnyéllel 6.20, vízcserkészkés 2.60, csigaliga	—	—	—	—	5.—
Svéd kések, nagyság szerint 3.40, 3.60,	—	—	—	—	—	3.80
Krinolin 8 mm-es	—	—	—	—	—	4.—
Körgallér 92 cm 34.—,	100 cm 38.—,	108 cm 42.—,	116 cm	—	—	49.—
„ 46.—,	120 cm	—	—	—	—	3.20
Kötszer, egyszeri, nagy —48, nagy csomag	—	—	—	—	—	—
Köpenyeg (újjas körgallér) vízhatlan béléssel 62.—,	65.—,	67.—,	70.—,	—	—	71.—
Különpróbajelvények	—	—	—	—	—	—24
Kürt, F hangú	—	—	—	—	—	18.—
Kürtzsinór, piros vagy zöld 3.20,	piros-fehér-zöld	—	—	—	—	3.80
Labda, stukk	—	—	—	—	—	1.—
Lábas, örsi, 5 lit. legnehezebb aluminium lemezből, fedővel és khaki huzattal	—	—	—	—	—	12.—
Lábszárvédő, kötött, khaki, tiszta gyapjúból	3.50,	—	—	—	—	2.60
„ fejes félcipős 6.— és	—	—	—	—	—	4.80
Lassó 8 mm, 10 m	—	—	—	—	—	8.—
Leventecimer ingre	—80 és	—	—	—	—	—50
Marsolaj	—	—	—	—	—	1.40
Morsezászló, minden színben, rúddal 1 m X 1 m	—	—	—	—	—	3.—
Nadrág, cserkész, két oldal két fedeles, legombolható, hátsó és örazsebbel	—	—	—	—	—	—
khaki lóden	8.80	oliv ördögőr	8.20	khaki zsavoly	6.80	vadászvaszón
40 cm	8.80	45 cm	9.40	50 cm	10.—	5.60
50 cm	10.—	55 cm	10.60	60 cm	11.20	5.80
55 cm	10.60	60 cm	11.20	—	—	6.—
60 cm	11.20	—	—	—	—	6.20
60 cm	11.20	—	—	—	—	6.40
Nadrág, khaki lódenből, breeches szabás I. 13.50, II. 14.70	—	—	—	—	—	18.30
„ III. 15.90, IV. 17.10, V.	—	—	—	—	—	2.30
„ fekete kloth	—	—	—	—	—	—50
Nyakkendő, cserkész, barna, zöld és kék	—	—	—	—	—	—60
„ apród, kék	—	—	—	—	—	1.80
„ négyszögletes, zöld vagy barna delainból	—	—	—	—	—	1.50
„ hosszú	—	—	—	—	—	—18
Nyakkendőgyűrű	—	—	—	—	—	—
Örsi zászló la satinból 2.—,	zászlóra állat 1.20,	zászlóra csapat- és örsi szám külön	—	—	—	1.20
Paszomány arany, vagy sárga métere 1.60,	piros v. kék	—	—	—	—	—80
Ruha teljes sacco és breeches mérték szerint. Arak nagyság szerint.	—	—	—	—	—	—12,
Ruhagomb (sima) nagy drb. —12,	kicsi —06	—	—	—	—	—
Sacco kabát khaki lódenből I. 27.20, II. 28.40, III. 29.60,	IV. 30.80, V. 32.—	—	—	—	—	—
Sapka, pákász, ill. vízcserkés, előírásos, lódenből	—	—	—	—	—	4.80
„ farkaskölyök, előírás szerint	—	—	—	—	—	1.60
„ tábori, khaki köpperből	—	—	—	—	—	1.40
„ cserkészapród, khaki meltonból	—	—	—	—	—	2.—
„ Bockay tollal rendelésre	—	—	—	—	—	4.80
Sisapka, norvég loden 5.—,	kötött	—	—	—	—	4.—
Sip, angol tisztí	—	—	—	—	—	2.10
„ nagy 1.—,	kicsi, oxydált	—	—	—	—	—90
„ Morse, változtatható, 3 hanggal	—	—	—	—	—	1.40
„ Öregcserkész, kéthangú, lapos	—	—	—	—	—	1.30
Sipzsinór, zöld, barna, szürke, fehér vagy kék	—	—	—	—	—	—10
Sweaterek: khaki 22.—,	szürke III. 12.—,	IV. 13.50	V.	—	—	15.—
Szalmaszák 191x112 cm 6.—,	4.50,—	—	—	—	—	4.—
Szappan, keresztnevekre szóló, lemoshatatlan felirattal és képpel	—	—	—	—	—	—40
Szövetek, lóden, khaki, méterenkint	—	—	—	—	—	11.80
„ ördögőr, oliv vagy barna, 66 cm széles	—	—	—	—	—	5.40
„ tisztí ruha anyag	—	—	—	—	—	15.—
„ körgallérananyag	—	—	—	—	—	16.—
Takaró, drappszinű és cserkészfaj beszövéssel 190x140 cm	—	—	—	—	—	27.—
„ cca 190x135, Hernád 7.50, Körös 10.—,	Tápió 14.—	—	—	—	—	—
„ Olt	—	—	—	—	—	18.—
Tábori lámpa, gyertya és olaj használatra	—	—	—	—	—	3.—
Telefondrót (500 méteres tekercs)	—	—	—	—	—	1.—
Térképmérő, egyszerű 1.92, kerékkel, óraalakú	—	—	—	—	—	4.80
Térképvédő, kockázott, szegéllyel, fedővel és zsinórral	—	—	—	—	—	2.80
„ ugyanez bőrszegéllyel	—	—	—	—	—	3.50
Thermos eredeti 1 lit. 8.—,	háromnegyed lit. 5.70	féllit.	—	—	—	3.50
„ félliteres gumigyűrűvel	—	—	—	—	—	4.—
„ szilárd üvegbetéttel 1 lit. 9.50,	háromnegyed lit. 8.50,	fél liter	—	—	—	4.50
„ prima betétüveg félliteres	—	—	—	—	—	2.40
Tornacipő szegélyes gumittalpallal 40-ig 5.20,	40-től	—	—	—	—	5.80
Tricot fehér torna 2.60, evezős fehér vagy khaki színben	—	—	—	—	—	3.50
„ evezős fehér vagy khaki színben	—	—	—	—	—	3.50
Vadászvaszón, 140 cm széles, méterje	—	—	—	—	—	—5.60
Vállpánt öregcserkész rangjelzéssel, vagy nélkül	—	—	—	—	—	1.—
„ ideiglenes, tisztí, vm. ker. szöv. rangjelzéssel	—	—	—	—	—	1.50
„ számok —08, kerületi római	—	—	—	—	—	—20
Viharkabát impregnált	—	—	—	—	—	20.—
Viharszija	—	—	—	—	—	—24
Villanylámpatök, bothüvely nagy lencsével	—	—	—	—	—	1.30
„ felső piros-fehér-zöld lencsés	—	—	—	—	—	1.30
„ elől nagy lencsés hüvely	—	—	—	—	—	1.90
„ szekrény hüvely	—	—	—	—	—	2.—
„ tábori hüvely 2.20, kockaszekrény	—	—	—	—	—	3.40
Villanyelem —72, Palaba Gold elem —90, botelem	—	—	—	—	—	—56
Villanylámpaizzó —70, —50, —40, —36, —30	—	—	—	—	—	—24
Zászló: csapat, nemzetiszinű liliummal	—	—	—	—	—	12.—
„ raj, nemzetiszinű liliummal dupla	—	—	—	—	—	18.—
„ csónakra nemzetiszinű liliummal	—	—	—	—	—	3.—

Ezenkívül kaphatók még: valamennyi kiadvány, könyv, nyomtatvány, úrlap, térkép, levelezőlap, stb. Üdítő cukorkák, rágógummi! — Áraink helyt Budapest forgalmi adóval együtt értendők.

1928. X. 15.

Ez az árjegyzék minden korábbi érvénytelenít!

Árvalányhajtól

a
bakancsszögig

mindent vásárolhatsz

a
CSERKÉSZBOLTBAN

Budapest, V., Hajnal-utca 6.